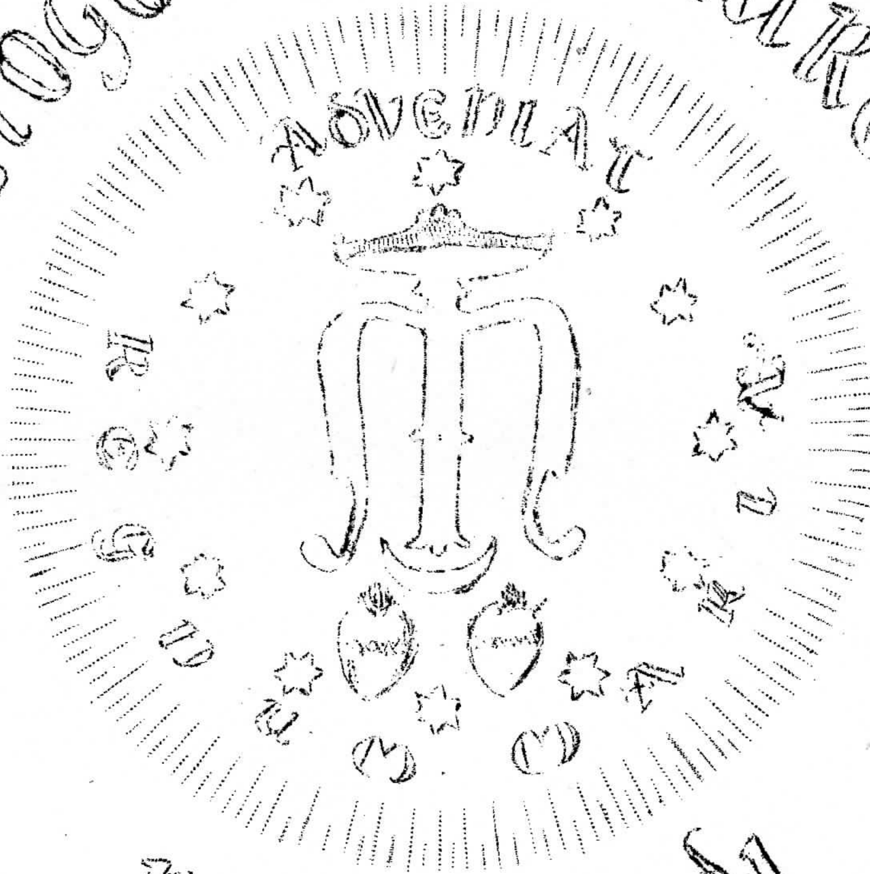
YVES IVONIDES
franj.konventualac

STOGODIŠNJICA LURDA

PROPOVIJEDI

održane u svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu

1 9 5 8.

Izdao Samostan Franjevaca Konventualaca u V I N K O V C I M A

P R E D G O V O R

"Imam pouzdanje, da će Božja pravda, koja nas bije biti ublažena od ove nježne Majke."

(Iz pisma male Bernardice svojoj sestri za Božić 1871.)

Tko, dakle, ne bi htio govoriti o Njenoj dobroti? Braniti Joj čast i širiti slavu?

Pisac

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE

UVODNA PROPOVIJED

1

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	U svijetu je stanje, koje izaziva plač i zle slutnje. Zbog čega?
PRIJELAZ NA TEMU. -	Bog je čovjeka ljubio, a on je odvr vratio mržnjom. Kratki prikaz borbe između Svijetla i Mraka. Malo ob - razloženje Božjeg uzmaka u povjesni razdobljima.
OPIS SUVREMENE STVARNOSTI. -	Izgled i uzrok. Naslućivanje poslje dica za budućnost.
ŠTO SADA? -	Očaj? Ne! Postoji uporište za nadu: M a r i j a .
PUT POVRATKA. -	Isti kao i prvog dolaska. Isus je plod Marije i Duha Svetoga. Po njima će se ponovno roditi u našim dušama. Isus je ljubav. Mržnju našega doba treba zamijeniti ljubavlju Isusovom.
ZAKLJUČAK. -	Dokaz ljubavi do bližnjega jest molitva za grješnike. Poziv na krunicu i devetnicu.

Poštovani slušatelji, dragi vjernici,
štovatelji Majke Božje!

UVOD.

Niti mogu niti želim sakriti uzbudjenje, koje mi trese dušom ove večeri. Ima časova, kad osjećamo potrebu za plačem. Razum kao da nije kadar misliti prije nego se srce isplače.

Zašto? - Ne znam.

Imamo osjećaj da govorimo pred konac svijeta, pred početak jednog zbivanja čiji opis izmiče i peru i vještini govora. Kakve su to slutnje? Stravišne.
Odakle dolaze? - Čujte me!

OPIS STVARNOSTI.

Bog je čovjeka ljubio - zato ga je stvorio. Bog je čovjeka ljubio - zato ga nije uništio nakon prve izdaje. Bog je čovjeka ljubio - zato je poslao vlastitog Sina, da ga spasi.

Bog Sin se podvrgao najokrutnijoj smrti da čovjeku povrati najveličanstveniji život.

Da li je još nešto mogao učinit? Što je još trebao učiniti? Čime je još bio u stanju ljubav zasvjedočiti? Da li se još nešto može pružiti, ako se i život dade?

Pa što?

Njegov ljubljeni učenik ostavio nam je zapisano: "Svojima dodje i svoji ga ne primiše". Na ljubav su odgovorili mržnjom, na dobročinstva zlodjelima.

Odkada se rasvijetlila noć nad Betlehemom, na zemlju je sišla Istina; Time je bila povrijedjena tama - razbijen mrak. Nije bez simbolike što se Isus rodio noću, a nebo obasjalo tmine. Istina je htjela uništiti mrak laži i stravičnost opačine. Ali: "Ljudi su više voljeli tamu nego svijetlo". Tog je časa započelo ono, što je Isus kasnije obrazložio ovako: "Nisam došao da donesem mir nego mač..." Djavao i sve sile mraka bio je izazvan, iznenadjen, pokrenut. Započela je dramatična bitka, koja će se voditi do konca svijeta, a svršiti isto onako kao i pobuna u nebu.

Od prvog poklona, kojega su učinili pastiri, od poštovanja koga su iskazali mudraci, njegova je istina nalazila nove štovatelje. Ali je isto tako bila mobilizirana laž. Tada je planula mržnja, koja je provalila bijesom, a snaga nasiljem. Hero je požurio, da ga zakolje. On je odlepršao u Egipat i umakao kao leptir pakosnom dječaku, koji se zaletio, da ga uhvati i zgnječi. Nasilnik je mislio, da je obračun gotov. To je varka mnogih. Čim im uspije za kratko potisnuti istinu, zavaravaju se, da su pobjednici. Ona se osvećuje na svoj način. Pušta, da budu prevareni.

Mnogo kasnije on je magistralno istupio pred narod. Legitimirao se kao Bog i tražio priznanje. Pakao je

riknuo, upro je sve sile. Isus je službeno bio proglašen zavod-
nikom i zlikovcem. Izbačen iz grada i ljudske sredine; raspet
je na Golgoti. Za kratko se slavilo turobno slavlje.

Trnje je bujalo, ali su i ljiljani cvali.
Širio se korov, ali i zasijano sjeme. Val, koji je krenuo iz
njegove zemlje, plavio je svijetom. Stari se bogovi trgnuše.
Opet je sijevao mač i nož. Počinili su istu ludost kao i Herod.
Poklaše mališane, a on osta živ....

OBRAZLOŽENJE UZMAKA.

Razlog? Jednostavan! Sam je navijestio:
"Ego Dominus... ego vici..." Isto tako je
predskazao i vlast tame, ne bojeći se da
svoje pokoleba. Ima momenata, kad se on
povlači, ali ne iz nemoći. On nikada ne
pušta svoje protivnike, da likuju zato što on to ne bi mogao
spriječiti. On odlaže svoju pobjedu radi toga, da bude veći
broj onih koji će se proslaviti u borbi i da sve više raste
pačina njegovih protivnika, jer time sve više raste o-
pravo, da ih smrvi. Pušta da bude izbačen samo zato da se s
više prava natrag vrati. Time što se on ne brani - do krajnosti
je povećao njihovu bezumnu nadu, da će ga možda uspjeti likvi-
dirati. I doista, oni koju put uspjevaju, da ga izbace iz jav-
nog života, ali oni slute, da je on nevidljivo i nedohvatno pri-
sutan kao vjetar, kao zrak - bez kojega oni nisu uopće u stanju
prenijeti svoje glasne psovke na njega.... Tako njihov bijes na
njega razdire više njihova srca, nego što dohvaća njegovo Misti-
čno Tijelo

Ne znam, gdje bi se imao staviti početak
bezumlju našega stoljeća. Nu to nije ni važno. Bilo bi važnije
znati, kako mu pospješiti svršetak. Naše doba ima pravo na be-
zumni ponos, da je u svojoj maniji najdalje dotjeralo.

Što pri tom mislimo?

ČINJENICE I UZROK.

Nekoliko stoljeća iza nas protkano je te-
žnjom, da se čovječanstvo oslobodi zastra-
njenja Srednjega Vijeka. To nema oznake
zla. Svaki vijek ljudske povijesti imao je
svojih nepravda. Zadaća je onih koji dola-
ze, da ih uklanjaju. Ali, braćo i sestre, ako je bilo potrebno
kuću pomesti, nije bilo potrebno srušiti je. A mi smo - osloba-
djajući ljude od nekih zala - ubrzali beskrajno umnažanje nevo-
lja i žalosti.

Naš je vijek doživio ruševine dobara, ra-
zvaline čovječnosti, duha i morala. Tko je kadar ocrtati ruše-
vine svega onoga, što je imalo olakšati život čovječanstvu. Sje-
tite se bjesnila rata! Što sve nije pretrpio čovjek kome se
kroz mržnju i krv obećavala sreća! Mržnja je iz srdaca buktila
poput požara iznad spaljenih gradova i sela, a heroizam se mje-
rio stupnjem bjesnila, što ga je netko nosio u srcu. Kakve li
podivljalosti! Kakve degradacije čovjeka, kakvo oskvrnuće čo-
vječnosti!

Uzrok svemu tome?

Mi ga kršćani znamo. Čovječanstvo je izba-
cilo Boga iz života. Bog je ljubav. Izbačena je, dakle, ljubav.

Što je drugo moglo ostati nego mržnja?

Bog je proglasio svoj kodeks: Deset zapovijedi! On ima osigurati blaženi život u vječnosti i snošljive odnose na zemlji. Ljudi su ga prezirno i cinički odbacili, proglasivši ga zakonom ropstva, i odabrali slobodu koja upropašćuje. Uklonili smo obruče ljudskim strastima, razvezali stihiju. Ona je udavila ljubav.

Boga se pokušalo nadoknaditi nekakovom kulturom, ljubav - humanošću. Smiješno! Kako je to kultura bez istine i ljubavi? Oni koji su se takvom kulturom hvastali stvorili su takove jezovite logore mučenja i umiranja, da su sva zvjerstva Babilonije, Perzije i starog Egipta prema njima samo dječje mušičavosti.

Usljed svega toga nama se dogodilo još nešto: Uklonivši strah Božji, nama se u srcu ugnijezdio strah i strepnja pred čovjekom. Ljudski um stavljen je u službu mržnji. Zato doživljujemo odstustvo ljubavi u stravičnoj noći ljudskog bjesnila i podmuklog režanja. Ako ljude stoga danas spopada želja, da sebi probiju put u svemir, nije li to prije svega i čežnje, da što prije pobjegnu s našega planeta na kome se sprema pakao najširih razmjera?

ŠTO SADA ?

Kakovo je, dakle, stanje?
Ako gledamo na pogaženu ljubav - imamo razlog za plač.
Ako na Božju pravdu - imamo razlog za strah.
Ako uočimo njegovo milosrdje - ostaje mjesta za nadu.

Što sada? Očajati? Bože sačuvaj! Ako su se nagomilali oblaci, sunce nije mrtvo.

Gdje je uporište nadi?

Podsjećam Vas na jedan prizor. Dok je On umirao na Kalvariji, njegova je majka bila pod križem. U svako vrijeme, kad on biva ponovno razapet, majka je uz njega. U svečanom času umiranja, on je šapnuo: "Majko, evo ti sina.....", pokazujući na sv.Ivana. Ivan je bio prvi, Petar drugi, mi jedno od neizbrojne djece. Neki kažu, da ju je time povjerio skrbi sv. Ivana. Može i to stajati. Meni se čini, da su njegove riječi prije značile ovo: Kao što si se do sada brinula za me, tako se od sada brini za njih. Slatka je zadaća majke: brinuti se!

Braćo!

Majka je majka. Neshvatljiva i nelogična tajna njezine ljubavi jest u tom, da uvijek više misli na dijete, koje je odlutalo, nego na ono koje joj se uvijek drži za skut. Mi smo predmet njezinih misli i njezina srca. To je oslon nadi, to je trak svijetla u ovoj stravičnoj noći svijeta za koju se na mahove čini, da je neće nikada obasjati zora.

Ruska je teologija nekoć učila - kako sada uči, ne znam - da je dobri Bog poslao svoga sina na svijet onda, kad su ljudi zaboravili Boga Oca. Kad ljudi odbace Boga

Sina, onda će on poslati svoju majku, da spasi svijet. Doista, tome je već stotinu godina, kako je Majka Božja vidno zahvatila u sudbinu svijeta.

Nije bez posebnog značenja ova činjenica:

1858. napisao John Stuert Mell svoju "Raspravu o slobodi" u kojoj je slobodu poistovjetio sa zloupotrebom i pomanjkanjem odgovornosti. To je bio službeni prezir Dekaloga. Te iste godine Darwin je dovršio svoje "Podrijetlo vrsta" u kojemu je zanijekao Božji stvoriteljski čin i čovjeka proglasio "počešljanom životinjom". Na Boga je, dakle, sasuto drvlje i kamenje. Upravo te iste godine na podnožju Pirineja, u malom mjestu Lurdu, jednoj skromnoj djevojčici ukazuje se Nebeska Majka. To je uistinu njezin trenutak, jer sin je ponovno izagnan, razapet......

Braćo i čestre!

Kad bi ljudi u svom bezumlju jednog dana uspjeli ugasiti sunce, oni bi tada vidjeli, da života bez njega nema. Usporedba je točna. Kad je Bog izagnan iz života, otišla j je sreća i mir.

Postavlja se pitanje njegova povratka.

KAKO?

Moramo natrag prizvati protjeranog Isusa. On je plod ujedinjenja dviju ljubavi: nebeske i zemaljske. Nebeska se zove Duh Sveti, koja se spušta prema zemlji, zemaljska Marija, koja se uzvija prema nebu. On se može opet vratiti u naše duše samo po Mariji. Ona nam je došla to reći, došla nas je na to podsjetiti. Obraća se svojima, da poveća njihovu vjeru, nadu i ljubav prema onima koji su Ljubav prezreli. Mržnja može biti svladana samo ljubavlju, zloća dobrotom, uvreda žrtvom, grijeh milošću.

To je njezin manifest spasa.

APEL NA VJERNE.

Što, dakle? Pred velikim potrebama treba za čas zaboraviti svoje male. Treba razumjeti Majku Svijeta. Bog je uvrijedjen. Bog se sprema kazniti. Zar nije očito, kako pušta, da nas vlastito bjesnilo raskomada? Ona se obraća onoj desetorici kojih nije bilo u Sodomi i Gomori. Što traži? Da se mole za obraćenje svijeta, za spas grješnika.

Dobro! Vjerujete li u moć molitve?

Ne! - Što onda tu radite?

Da! - Onda krunicu u ruke!

Male duše misle da gube same, ako mole za druge. Nemojte medju takove sebe svrstati! Uvijek manje gubi onaj koji daje, nego što dobiva onaj koji prima. Po nebeskoj računici ovdje je dvostruki dobitak. Uostalom, čujte jedan primjer!

U Nantes-u, u Francuskoj, za vrijeme prošloga rata i jednog bombardiranja srušena je jedna cijela gradska četvrt i u njoj bolnica. Bolesnici, liječnici, bolničari ostali su pod ruševinama. Nakon krvave pustoši, počelo je spašavanje. Bila je noć. Najednom, u svijetlu reflektora, ukaže se iz ruševina jedna fina, nježna bijela ženska ruka. Prsti su bili ovijeni zrncima krunice. Bila je jedna od časnih sestara bolničarki. Stadoše je zvati. Redovnica odgovori slabim, nježnim glasom ispod ruševina: "Sauvez d'abord les autres!" i pod ruševinama nastavi dalje nizati: "Ave Maria!"

Što kažete? Zar nije potresno? "Spasavajte najprije druge!"

Uistinu, samo takva ljubav može da nas spasi.

ZAKLJUČAK.

Pozivam Vas, dakle Majci svijeta. Odložite ovih devet dana svoje večernje brige i poslove, ako je ikako moguće. Molit ćemo zajednički krunicu za spas svijeta, za obraćenje grješnika. A ja ću Vam pokušati pjevati pjesmu o Velikoj Majci, o Lurdu; uzbudljivu himnu

moći,

dobrote,

milosrdja i

ljubavi.

A m e n .

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE

LURDSKA ČINJENICA.

2

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Nadnaravno je zanijekano. U vijeku duhovnih zastranjenja i naučnih opsjena Nebo progovara na svoj način. Ono što ljudi nisu htjeli priznati umom predstavilo se očima - vidljivo.
UPOZNAVANJE PREDMETA. -	Najprije podaci o Bernardici.
DOGADJAJI NA OBALI GAVE. -	Sažeti opis ukazanja.
ODJEK U JAVNOSTI. -	Uzbudljivi dogadjaji izazvali su komentare. Umiješala se vlast. Prvo čudo.
ŽUPNIKOV STAV. -	Oprezan čovjek. Posjet Bernardice. Izvješće biskupu. Zaključak Biskupskog Povjerenstva. Otopio se led...
RELIGIOZNO SRCE FRANCUSKE. -	Najava nekih točaka ovogodišnjeg programa proslave u Lurdu. Male refleksije.
POZIV NA SUTRAŠNJI DAN. -	Nije moguće reći sve u jednu večer.

Braćo i sestre!

UVOD.

1848. pisao je Renan: "Vjerovati u objavu i nadnaravni red spada u fantaziju. Nadnaravno ne postoji." (Avenir de la science, p.47.)

U sv. Pismu stoji napisano: "Afflavit Deus et dissipati sunt..." Otpuhnuo ih je Gospodin i nestalo je njih i njihova buncanja. U vijeku takovih duhovnih zastranjenja i naučnih opsjena progovorilo je Nebo na svoj način. Na uvrede odgovorilo dobrotom. Onima koji ga nisu mogli ili nisu htjeli vidjeti umom i srcem - predstavilo se očima. Vidno se ukazala Bijela Gospodja Neba i ono što je njezin dragi Sin činio po Galileji i Judeji to je ona stala izvoditi u Lurdu.

BERNARDICA.

Lurd - onda gradić od 3.8oo stanovnika, sada 13.ooo - nalazi se u Francuskoj, na granici Španjolske, podno Pirineja. 7.siječnja 1844. tu se rodila mala Bernardica Soubirous. Rasla je u krajnjem siromaštvu i duha i tijela. Jadno dijete paslo je tudje ovce u zaselku Bartrès. Bila je boležljiva. Bolovala je od astme. Imala je velike crne oči, vranu kosu, oblo lice. Djelovala je simpatično. Uvijek je bila nasmijana, dražesna, ljupka. Nije znala ni čitati ni pisati. To je tek kao sestra naučila u samostanu. Nikada nije naučila govoriti pravilno francuski - samo svojim dijalektom. Marija Aravant - kod koje je siroče služilo - učila ju je katekizam, ali ona nije mogla gotovo ništa zapamtiti. Gospodja je znala biti nestrpljiva. Bacila bi knjigu i zaviknula: "Ti ćeš ostati uvijek bedak i neznalica!" U tim zgodama znala je biti za čas zbunjena, a zatim bi nježno ovila ruke oko vrata svoje druge majke - kako ju je zvala.

Istinski je željela primiti svetu Pričest, pa je molila svoje roditelje, da je pozovu kući u Lurd. Tako se početkom 1858. ponovno našla u očinskom domu.

"Magnificat" je pjesma Marijina. Tamo piše: "Rasprši ohole u mislima srca njihova i podiže poniznа..." Njezin nepregvarljivi Sin izrekao je jednom u Evandjelju: "Posljednji će biti prvi, a prvi posljednji..." Na ovom su se skromnom djetetu doista veličajno ispunile ove božanske istine.

Poslije čudesnih dogadjaja Bernardica se sklonila u samostan časnih sestara. Postala je jedna od njih. Smatrala se uvijek zadnjom, najnebrijednijom. Znala je reći: "Kad se svrši mesti, metlu se stavlja za vrata." Umrla je sveto. 16. travnja 1879. u 35-toj godini života.

DOGADJAJI NA OBALI GAVE.

Bilo je 11. veljače 1858. Bernardica sa sestrom Marijom i još jednom susjedom pošla je skupljati suho granje za ogrijev uz obalu Gave. Da dodju do naumljenog mjesta, trebalo je prijeći jedan kanal u kome je bilo vode do koljena. Ivka i Marija bose pregaze vodu, a Bernardica je stala skidati čarape. Dok su one dvije, ne hajući z za nju, odmicale, Bernardica iznenada

začuje neki šum kao dolazak oluje. Ogleda se - ništa se nije njihalo. Za čas - opet isti šum. Obazre se uplašeno. Mirno je tekla Gava uz svoje vrbike. Tek na drugoj strani kanala, na ulazu u špilju, njihala se divlja ruža. Odmah zatim pojavio se na izlazu iz špilje oblak svijetlo-zlatne boje, a onda - lik žene! "Bila je lijepa, tako lijepa kakovu ljepotu nisam nikada vidjela - priča Bernardica. Glèdala me, smiješila se, pozivala me, da se približim bez straha. I zaista, ja se više nisam bojala! Jednostavno više nisam znala, gdje sam bila..." Automatski je posegnula za svojom krunicom i pala na koljena. Pojava se prekrižila i pustila dijete, da moli. Ona je samo prebirala zrnca svoje bijele krunice, koju je držala u ruci. S njom je samo izgovarala nakon svake desetke: Slava Ocu.... Posve razumljivo! Ona se nije mogla moliti sebi.

Kad je krunica svršila, bez riječi se povukla u špilju. Zlatni oblak nestao je za njom.

Ispripovijedala je to sestri, sestra na večer mami. Majka je to nazvala tlapnjom, naredila da to izbije iz glave i zabranila joj da ide k špilji.

14. veljače navalile su na mamu Marija i Ivka i ona je popustila. S još nekoliko vršnjakinja otišle su k špilji. Bernardica je kleknula i stala moliti. Nakon par časaka uzbudjeno je vrisnula: "Evo je..." Preobrazila se u licu. Drugarice je spopao strah. Malo iza toga došla je mlinarova žena iz obližnjeg mlina. Kad je vidjela što se zbiva, odletjela je po svog 28-godišnjeg sina. Prenijeli su je kući. Majka je bila ozlojedjena. Teško joj je bilo podnositi podsmjehivanje susjeda, koji su pomišljali da je dijete šenulo pameću.

18. veljače Bernardica je pošla k špilji u društvu dviju gospodja. Prikaza se opet pojavila. Dijete joj pruži komadić papira, da napiše što hoće. Tada je Pojava progovorila: "Što ti imam reći, ne treba da pišem." Nakon toga ju je zamolila, da tamo dolazi kroz 15 dana. Na koncu je rekla: "Ja ti obećajem, da ću te učiniti sretnom, ali ne na ovom nego na drugom svijetu."

19. i 2o. veljače bila je i majka s njome. Gradom se pronio glas: Tamo se nešto zbiva! Došlo je nekoliko stotina znatiželjnika. Jedni su smatrali čudom, drugi su se podsmjehivali.

21. veljače našao se tamo i dr. Dozous. Tog je puta dijete zaplakalo. Zapitana za razjašnjnje rekla je ovo: "Gospodja se za čas zagledala u daljinu i ražalostila. Upitala sam je, što joj je. Ona je odgovorila: Moli za siromašne grješnike i za tako izopačeni svijet."

22. posredovala je vlast zabrinuta za javni red. Došla su dva oružnika. Prikaza se nije pojavila. Gradom se prosuo smijeh i izrugivanje: "Poplašila se žandara!" Medjutim drugi dan ona je opet došla, ne strahujući ni malo pred čuvarima javnoga reda. Bog redovito tako čini. Pušta da s se njegovi protivnici danas smiju, kako bi sutra ispali više smiješni.

Pri osmom prikazanju Bernardica je opet plakala. Najednom se okrenula i ponovila glasno tri puta: "Pokora! Pokora! Pokora!"

Dan po tome Bernardica je bila pozvana od Prikaze, da stupi bliže špilji. Tu je na njezin nalog stala prstima kopati zemlju. Probila je voda. Napila se i umila. Izvor je postepeno rastao. Danas ta voda teče kroz 15 cijevi i ispunja lo piscina u kojima se kupaju bolesnici. U 24 sata isteče 22.ooo litara.

Kod lo-tog prikazanja Pojava je naložila Bernardici neka ide svećenicima i kaže im, da joj ondje podignu kapelu. 4. ožujka sabralo se na mjestu ukazanja oko 15-2o tisuća ljudi. S tim danom prikazanja su prekinuta. 25. ožujka Pojava je već bila na mjestu, kad je Bernardica stigla. Tog dana ju je dijete tri puta molilo neka kaže svoje ime. Na treći upit, priča Bernardica, Gospodja je sklopila ruke, pogledala prema nebu, pa nagnuvši se prema njoj rekla: "Ja SAM BEZGREŠNO ZAČEĆE!" Pojava se Bernardici pokazala još 7 travnja i 16. srpnja i to je bilo posljednje - 18-sto ukazanje.

ODJEK U JAVNOSTI.

Dogadjaji su bili uzbudljivi. O tome se govorilo mnogo i posvuda. Ljudi su se u velikom mnoštvu skupljali oko pećine. Vlasti su se bojale nereda i nezgoda. Govorilo se, kako je neka žena u gužvi slomila nogu. Blizina Gave povećavala je nesigurnost. Ukratko: Vlast je osjetila potrebu, da intervenira.

Radi dogovora sastanu se 21. veljače u gradskoj vijećnici g. Lacadè, gradonačelnik, g. Dutour, javni tužilac, i g. Jacomet, policijski komesar. Pala je odluka: Treba spriječiti sakupljanje naroda kod špilje. Izabran je najkraći i najjednostavniji put: Bernardici će zabraniti odlazak tamo. Radi toga su je pozvali k sebi.

Gospoda su je preslušavala. Predbacili su joj da želi iskoristiti lakovjernost masa. Bez osjećaja, koliku nanose klevetu, spočitnuli su djetetu, da na taj način želi izvući korist za svoju do krajnosti siromašnu obitelj, nadajući se milodarima. Nakon toga su je pokušali zastrašiti, zaprijetivši se zatvorom, ako tamo bude odlazila. Plaho i bojažljivo djevojče odgovaralo je posve mirno, a na prijetnje ostalo ravnodušno, izjavivši otvoreno, da će tamo ići i dalje.

I doista, ona je odlazila.

Vlasti su napravile ogradu i na mjesto ukazanja postavile stražara. Nu on je po vlastitom priznanju svako jutro, prije nego je itko tamo došao, ulazio sam u ogradjeni prostor i pobožno molio.

Dogadjaji su se dalje odvijali. 27. veljače zbilo se prvo čudo.

Luj Bourriette, radnik u kamenolomu, bio je izgubio desno oko prilikom eksplozije mine. Nije vidio ništa

na nj. Dao je donijeti vode s čudesnog izvora i umio oko. Progledao je od jedamput. Sutradan je sreo na trgu dra Dozous-a.

PRVO ČUDO.

-Ozdravio sam, usklikne radosno.
-Nemoguće, odvrati liječnik. Tu je organska povreda. Vi ste neizlječiv.
-Po vama, da, doktore, ali ja sam ozdravio pomoću vode iz špilje.

Otišli su u ordinaciju. Doktor ga pažljivo pregleda zatim napiše nešto na papirić, prekrije mu lijevo oko i naloži: Čitaj! Ovaj s lakoćom pročita: "Bourriette je neizlječiv, on neće ozdraviti nikada."

Bilo je to čudo, prvo u Lurdu.

Marija je stala unositi udivljenje u vjerne, zabunu u nevjerne. Ali možda je Bijela Gospodja učinila ovo prvo čudo prije radi toga, da skloni prijatelje nego da uvjeri neprijatelje. Poznata je stvar, da je dragom Bogu koji put teže slomiti svoje sljedbenike nego svoje protivnike.

2. ožujka ona je tražila od Bernardice, da ode svećenicima i da im kaže neka joj ondje naprave kapelu. Jadno dijete krenulo je župniku. Priznala je sama: "On je dobar, ali ja ga se više bojim nego oružnika." A imala je razlog zato.

Bio je čovjek gorostas, oštra izgleda, koji dobrotu srca nije znao povezati sa srdačnošću na usnama. Govorio je kratko, oštro, čak naprasito. Kad je čuo za dogadjaje kod špilje, slegnuo je ramenima i nazvao to tlapnjom. Ali ljudi su mu dolazili i pripovijedali sve čudnije stvari. Konačno je pozvao svoja tri kapelana i rekao autoriratívno: "Čuli ste za dogodjaje koji se zbivaju u nekoj špilji uz Gavu. Ako to potječe s neba, vrijeme će to pokazati, ako od vraga, tada Bog ne treba naše pomoći, da raskrinka laž. Zato vam zabranjujem, da odlazite tamo."

Takovom se čovjeku zaputila plaha Bernardica. Našla ga je u vrtnom drvoredu, gdje moli brevijar.

- Tko si ti, što hoćeš - zapitao ju je.
- Ja sam Bernardica Soubirous.
- A to si ti! Čudni glasovi o tebi kruže, Dobro, unidji-der, golube!

Došli su u salu. Nije ju ponudio, ni da sjedne. Zatim će: Kaži, što hoćeš. - Dijete je porumenilo.

OKRŠAJ I POBJEDA.

- Gospodja s pećine me šalje, da kažem svećenicima, neka joj ondje podignu kapelu.
- Tko je ta gospodja?
- Vrlo lijepa, koja mi se prikazuje,
- Dobro, ali tko je ona? Je li iz Lurda? Poznaš je?
- Nije iz Lurda, ne poznam je,
- Tako..., takve, dakle, poruke od nepoznate gospodje.

- Ali, gospodine župnike, ona nije slična drugima.
- Što s tim misliš?
- Ona je tako lijepa, kako mislim, da su lijepi u raju.
- Nisi je pitala, kako se zove?
- Jesam, ali ona kimne glavom, nasmiješi se i ne odgovori ništa.
- A ha, dakle je nijema!
- Nije, jer mi onda ne bi mogla reći, da dodjem k vama. Župnik se lecnuo. Pokosilo ga dijete.
- Dobro, pričaj, kako si na nju naišla! Dijete je pripovijedalo. Na kraju je dodao župnik:
- Reci ti toj gospodji, da lurdski župnik ne običaje raspravljati s gospodjama, koje ne pozna. Neka ona najprije kaže svoje ime. Ako ta gospodja ima pravo na kapelu, ona će me razumjeti. Ako ne bude razumjela, tada joj reci, neka nikakovih poruka ne šalje više na župski dvor.

Razbor i oprez nalagao je župniku takav postupak. Poznato je, kako se djavao znade maskirati. Ali pod pritiskom dogadjaja župnik je izvjestio biskupa. Ovaj je u srpnju formirao Crkveno Povjerenstvo, koje je počelo radom tek nakon tri mjeseca. Zaključke povjerenstva proglasio je biskup tek 4 godine kasnije, kad su lurdski dogadjaji, posebno čudesna ozdravljenja, nesumnjivo i neoborivo dokazali Marijinu prisutnost u Masabjelskoj pećini. U proglasu od 8. siječnja 1862. stoji doslovno ovo: "Mi sudimo, da se je Bezgrješna Marija, Majka Božja uistinu prikazala Bernardici Soubirous 11. veljače 1858. i slijedećih dana: svega 18 puta u Masabjelskoj špilji blizu grada Lurda. Ovo prikazivanje ima na sebi sve biljege istine i vjernici to mogu tvrdo vjerovati."

Led je razbijen. Lurd je postao religiozno srce Francuske. 1873. počela su prva nacionalna hodočašća. Sva francuska prošteništa poslala su u Lurd svoje zastave. Pojedinci u svojim dubokim životnim potresima, nacija u svojim tragičnim katastrofama - svi su se okretali prema Lurdu, mjestu milosrdja i utjehe.

1876. posvećena je veličanstvena bazilika a kip Gospin svečano okrunjen u prisustvu 35-torice visokih crkvenih dostojanstvenika, 3.000 svećenika i preko 100.000 vjernika.

1901. posvećena je nova crkva svete Krunice. Ove godine na Blagovijest obavit će se posveta crkve sv. Pia X. duga 200 m, široka 80, a moći će primiti 20.000 ljudi. Koštala je 2 i pol milijarde franaka.

Marija je sve više osvajala srca. Počeli su stizati hodočasnici iz najudaljenijih krajeva svijeta. U naše dane prodje godišnje oko 2 milijuna hodočasnika i 30.000 bolesnika. Za Marijinu 1954. godinu podijeljeno je u Lurdu 2,300.000 sv. Pričesti i izrečeno 90.000 sv.Misa. Kad na ovo mislim, onda se sjetim, što je nedavno napisao jedan trgovčić naučnih odpadaka: "da će nauka zadati konačni udarac utjecaju crkve i oteti joj zauvijek i posljednju ovčicu." (Otkrića, veljača 1958.str.99). Kakovih li iluzija!

Ove će godine Lurd biti veličanstven. Da spomenem samo neke točke rasporeda.

OVOGODIŠNJI PROGRAM.

11. veljače svečano otvorenje proslave.

8 - 12. travnja medjunarodno hodočašće slijepih. Kako će potresno izgledati taj defile ljudske bijede pred blaženom Majkom!

6 - 8. lipnja medjunarodno hodočašće aeronautičara. Oni koji znaju za čar našeg plavog neba i svagdano se prema njemu dižu, pozdravit će Majku, koja je došla s neba. Oni, koji znaju za ljepotu zlato-rujnih oblaka, pozdravit će Bijelu Gospodju, koja se pojavila na zlatnom oblaku iznad špilje.

14-15. lipnja zatutnjit će kroz lurdske klance jedinice Medjunarodne Vojske. Tada će se sjetiti Bijela Gospodja onog betlehemskog jutra,kad je vojska bila poslana, da joj zakolje sina. Možda joj se zjene orose... Nisu sva njezina djeca njegovi progonitelji. Mnogi od njih bi život dali, da ga obrane. Tada će mu sigurno šapnuti: "Manje si prijatelja imao onog dana na Kalvariji, sine, pa si oprostio.... Molim te, smiluj im se...."

4 - 7. srpnja doći će medjunarodno hodočašće Malih Pjevača. To će biti nezaboravni utisci. Skupit će se mališani djeca-andjeli iz raznih zemalja. Kad iz tisuća nedužnih srdaca odjekne milopojno "Magnificat" kroz brda i prospe se niz Gavu, Gospodjo Bijela, zar ti se neće pričiniti tog trena, da ponovno slušaš andjeoski pjev iznad Betleheme?

Braćo i sestre!

Ne mogu vam sve reći u jednoj večeri. Vi ste i večeras ovlašteni da mi prigovorite zbog dužine. Ali, što ćete? Kad je o njoj govor, zaboravlja se na vrijeme.Hoćete li sutra doći? Izmolite jednu Zdravomariju za tu odluku!

A m e n !

PROSLAVA STOGODIŠ[illegible] LURDSKE.

[illegible] ČUDESA U LURDU.

ANALIZA [illegible]

UVOD: - Isus se legitimirao kao Bog za sva vremena. Kako? Čudesima - vidljivim djelima svoje svemožnosti.

ČUDESA. - Kratko izvješće o Medicinskom Uredu. Neki brojčani podaci. Opis četvorice čudesno ozdravljenih.

ČEMU ? - Kratko tumačenje dogadjaja i mala aplikacija.

Braćo i sestre!

UVOD.

Božji Sin i drago dijete Bijele Gospodje, Naš Otkupitelj, gospodin Isus, legitimirao se kao Bog za sva vremena. On je pružio tako čvrste i sigurne dokaze o svom božanstvu, da ih moderni čovjek uza svu svoju pakost nije uspio obeskrijepiti. Ali on je uspio nešto drugo. Postigao je to, da sebe oslobodi od nadnaravnog utjecaja kao što pijanac uspijeva - opivši se do besvijesti - da sebe oslobodi djelovanja i utjecaja razbora.

Noe je kultivirao lozu. Kad je iz ploda iscijedio slatki sok, opio se pred svojim šatorom i zaspao gol te je ostala razotkrivena sva njegova sramota. Moderni je čovjek kultivirao svoj um, pa kad je sagledao njegove rezultate, opio se vlastitim dostignućima, a tada se pokazala njegova intelektualna i moralna golotinja.

Gordi čovjek uspeo se nad oblake. Umjesto da tamo sagleda Božje veličanstvo u beskrajnim prostranstvima svemira on izjavljuje da ga ni tamo nije našao. Odbačena je i sama mogućnost Nadnaravnog.

Ali premudri je Bog u svim vremenima na sebi svojstven način učvršćivao one koji vjeruju, unosio zabunu u one koji razmišljaju, a ne vjeruju i puštao na miru one, koji su razum dobili, a odrekli ga se. Tako je postupao i pred loo godina, kad je svojom svemožnošću, a posredstvom svoje drage Majke učinio Lurd gradom čudesa, koja izvršuju utjecaj u netom rečenom smislu. U času, kad je nauka htjela istisnuti njegov utjecaj iz svijeta, Lurd je postao ono što je nekoć bila Galileja i Judeja - pozornica njegove svemožnosti dobrote. U Lurdu su se stala zbivati čudesa.

ČUDESA.....

Prvo sam već spomenuo. Radnik iz kamenoloma zadobio je nenadano vid uništenog oka. Drugo je bilo još dramatičnije. Radilo se o djetetu od 18 mjeseci, koje je bilo na umoru. Očajna majka, gonjena živom vjerom i majčinskom ljubavlju, zgrabila je dijete, odnijela ga špilji i golo umiruće tijelo zaronila u vodu. Ljudi su kričali: "Ona je luda!" Nakon četvrt sata odnijela ga je kući i položila u kolijevku. Malo iza toga dijete je ozdravilo. Majka je uskliknula od čuda i zahvalnosti: "Dobra Djevice, ti si ozdravila moje dijete!" Taj je dječak živio 77 godina. Prisustvovao je kanonizaciji male Bernardice u Rimu kao živi svjedok dobrote njezine Gospodje. Umro je 1935. Dr. Vergez, profesor medicinskog fakulteta u Motepeller-u piše: "Gospodja Ducont tražila je zdravlje djeteta protiv svih pravila medicine i razuma, ali ne protiv Boga, koji je nagradio vjeru i ljubav jedne majke..."

Svraćam Vašu pažnju, da Medicinski Ured u Lurdu ima kompletne zapise od 12oo ozdravljenja, koja smatra za posve neobjašnjiva po biološkim zakonima. Osim toga ima materijal od preko 4.ooo drugih slučajeva, koja su vjerojatno potpuna i prava ozdravljenja. Crkva je po svojim nečuveno strogim krite-

rijima priznala za čudo samo 53 slučaja.

Ako zahtjevate od mene, da Vam sve ove slučajeve opišem, onda ćemo možda biti gotovi do godine u ovo doba. Prema tome opisat ću nekoliko značajnijih.

ČOVJEK IZ BELGIJE

1.

Petar Rudder, seljak, otac dvoje djece, sjekao je drva u šumi i tom prilikom drvo mu je smrvilo lijevu nogu. Pukle su obe kosti: goljenica i listna kost ispod koljena. Kosti su bile odmaknute nakon loma jedna od druge 3 cm. Stopalo se moglo okretati tako da se peta mogla smjestiti naprijed, prsti straga. Uzto se rana jako gnojila. Hodao je samo na štakama. Bolovao je 8 godina i liječnici su mu dali do znanja, da odloži svaku nadu u ozdravljenje.

Kad je vidio da su liječnici tu nemoćni odlučio je potražiti pomoć drugdje. 7. travnja 1875. on se na štakama zaputio do stanice, zatim se odvezao u posjet Lurdskoj Gospi, malom prošteništu s njezinim kipom u obližnjem kraju. Sa štakama je obišao dva puta oko špilje, zatim je sjeo, molio e za oproštenje svojih grijeha i za ozdravljenje. Najednom je osjetio neobičnu snagu, digao se, počeo hodati, odbacio štake - bio je zdrav.

Odmah je poslao brzojav grofu kod kojega je bio u službi. Ovaj je rekao ženi: "Nikada nisam vjerovao u čudesa, ali ako je on zbilja ozdravio, vjerovat ću...."

Kad ga je njegov liječnik dr Affenaer vidio zdrava, rekao je: "Vi ste posve ozdravili. Sva ljudska sredstva bila su nemoćna, ali ono što ne mogu liječnici, može Presveta Djevica."

Dr. van Hoestenberghe, iza kako je temeljito izučio njegov slučaj, pisao je dr. Boissarie-u 1892.: "Ja sam bio bezbožnik. Slučaj Ruddera otvorio mi je oči". Tako je i njegov kolega lurdski liječnik dr. Dozous došao do vjere i napisao knjigu: "Ja vidjeh, ja vjerovah!"

Rudder je umro 1898. Spomenuti liječnik dao je godinu dana kasnije ekshumirati tijelo i uzeo je one dvije kosti. One se danas čuvaju u lurdskom muzeju.

GABRIJEL GARGAN

2.

U prosincu 1900. g. nalazio se na svom poslu, svrstavajući poštu u Orleans Soutwest-expressu, kad je vlak iskočio iz tračnica. Došao je k svijesti tek u nekoj bolnici povezan od glave do pete. Ključna kost slomljena, hrptenjača oštećena tako da je bio paraliziran od pojasa pa dolje. Najmanji pokret uzrokovao je povraćanje. Hranio se na cijev. Sud je dosudio da mu željeznica isplaćuje svotu od 6.000 franaka godišnje, jer je to bila ruševina od čovjeka, koji će trebati barem dvije osobe, da se u buduće za nj brinu". Tako je sud obrazložio presudu.

U bolnici je bio 20 mjeseci i postajao je sve slabiji. Liječnici su upozorili obitelj, da je smrt blizu.

Gargan nije bio 15 godina stupio u crkvu,

ali njegova ga pobožna majka nagovori da podje u Lurd. Otišao je. Prvog poslije-podneva ležao je na putu kud je prolazila procesija sa Presvetim. Bio je slab - gotovo bez svijesti. U času, kad je njegova bolničarka pomislila da je umro, on je otvorio oči, podigao se na laktove, pao natrag na ležaj, zatim je pokušao još jedamput i jednostavno ustao. Njegove je paralize nestalo. Vratio se kući. Njegov ga je liječnik sa čudjenjem pregledao i izjavio, da je posve sposoban zauzeti svoje radno mjesto.

Njegov je slučaj izazvao senzaciju. U Lurdu ga je pregledalo "samo" 60 liječnika i složno proglasili slučaj medicinski neobjašnjivim. Do konca života dolazio je svake godine u Lurd kao dobrovoljni nosač bolesnika i kao živo čudo koje je defiliralo pred očima vjernika i nevjernika. Umro je 1952. u 83-ćoj godini života, a da nakon ozdravljenja nikada više nije bio bolestan.

MARIE BIRÉ

3

iz Lucon-a, majka 6-tero djece, izgubila je vid. Nalaz liječnika je glasio: Uništeni očni živci.

Nekoliko mjeseci kasnije ona je otišla u Lurd sa svojom najstarijom kćerkom i svojim liječnikom. Spilju je posjetila u invalidskim kolicima. Najednom je naglo ustala i vrisnula: O ja vidim svetu Djevicu! Zatim je pala u sjedalo gubeći svijest. Kćer je pomislila, da je umrla, ali se brzo osvijestila i opazila da još uvijek vidi.

Uzeli su je u Medicinski Ured. Medju ostalima pregledao ju je i dr. Henri Lainey okulista iz Rouen-a. Utvrdio je čistu atrofiju očnog živca. Medicina to jednostavno priznaje neizlječivim. A ona je "mrtvim očima" čitala najsitnija slova i odlično vidjela u daljinu. Pregledi su ponovljeni slijedećeg dana. Jedan je liječnik nestrpljivo upitao: Kako gospodjo, možete vidjeti, kad nemate pupile?" - "Gospodo, ja nisam upućena u vaše učene izraze. Ja Vam mogu reći samo jedno: Kroz 6 mjeseci ja nisam vidjela, sada vidim. To je za me dosta!" - Tako je glasio odgovor.

To se dogodilo 1908.

20 godina kasnije, šef Medicinskog Ureda dr August Wallet - ponovno ju je pregledao. Njen je vid bio izvrstan. Svi liječnici koji su je studirali izjavili su: "Njezino je izlječenje klinički neobjašnjivo."

GUY LEUDET

4

Gda Ruth CRANSTON, američka novinarka, protestantkinja, pročitala je jednog jutra novinski natpis: "Dijete - idiot izliječeno u Lurdu". O Lurdu je malo znala, ali ju je spopala neodoljiva želja da sazna više. Novinari imaju tu sreću da su znatiželjni. Otputovala je u Lurd u proljeće 1953. i tamo ostala punu godinu dana, proučavajući lurdske dogadjaje na licu mjesta. Studiju o tome napisala je u popularnom američkom časopisu "READERS DIGEST", prosinac 1955. str.173-202. Medju ostalim pripovijeda ovo:

Guy Leudet je visok, lijepog izgleda, dječak od 14 godina. Kad sam posjetila njegov dom u St. Etienne, gdje je njegov otac profesor na jednoj mjesnoj školi, našla sam ga, kako veselo trči sa svojim prijateljima na nogomet. Njegova majka, privlačiva i vrlo lijepa žena, bila je ponosna na njegovo stanje u školi i rekla je da se nada, da će uskoro ići u Englesku kao student za razmjenu.

Nu prije manje od deset godina on je imao razum jednog idiota. Doktori su izrekli strašnu riječ. Neizlječiv! Do pete godine bio je Guy Leudet normalno dijete. Tada je obolio od akutnog meningitisa. Bolest je uzrokovala paralizu obih ruku i nogu i česte grčeve kao i epileptičke napadaje, te konačno - najgore od svega - dovela do potpunog idiotizma! Dijete nije više moglo prepoznavati ni svoje roditelje, moglo je izgovarati samo neke grlene zvukove. Takvo je stanje ostalo dvije godine, a roditelji su se financijski upropastili u besplodnom nastojanju da nadju lijek.

Na koncu su otišli u Lurd. Samilosne bolničarke uronile su dijete u vodu. Njegova majka bojeći se napadaja, stajala je uz njega. Nakon toga su joj ga stavili na ruke. Tada se iznenada dogodilo ovo:

Dijete je otvorilo oči, pokrenulo svoje ruke prema majci i čistim dječjim glasom povikalo: "Mama". Tada je počeo brojiti svoje prste imenujući svakoga kao što to već francuska djeca čine. Što više: On je savršeno pokretao svoje ruke i noge.

Vrativši se kući Leudet-ovi su pozvali d doktora koji je zaprepašteno zurio u svog prijašnjeg pacijenta. On je priznao da to ne može razumjeti. "Dobro - pokušajte ponovno odgojiti dječaka - " rekao je još uvijek ne vjerujući. Ali djetetova se svijest rapidno probudila i on je uskoro naučio čitati i pisati kao i igrati se. Zdrav je i snažan kao i ostala djeca. 26. IX. 1947. bio je ispitan od 4o doktora iz Medicinskog Ureda. Izvješće je glasilo: Ovo je dijete normalno!

Ovaj je slučaj izazvao dugu i vatrenu diskusiju u Medicinskom Uredu, jer je izlječenje od ovakvog stanja idiotstva bilo nečuveno. Ali oni su složno izjavili, da je dijete nadprirodno izliječeno. Ovo izvanredno izlječenje nije nikada bilo proglašeno čudom, jer su liječnici koji su liječili dječaka prije njegova odlaska u Lurd uskratili da podnesu bilo kakove izvještaje. Možda su se bojali, da im netko ne prigovori, da "drukaju za Blaženu Gospu"?

Nu čemu da se brinemo zato, rekla je njegova majka. Mi imamo našeg dječaka zdravog i sretnog i naši "Tebe Boga hvalimo" uzdižu se u našoj kući svakog dana.

Takove su činjenice.

ČEMU I ZAŠTO ?

Na brijegu K-alvariji farizeji su dobacili posljednji izazov umirućem Spasitelju: "Ako si Sin Božji, sidji s križa, pa ćemo ti vjerovati." Medju njegovim neprijateljima sigurno su neki od njih osjetili tegobu

oko srca tog časa. On je svoju moć zasvjedočio takovim znakovima, da se trebalo ozbiljno bojati prizora, kako on silazi s Križa. Ali On se nije pokorio njihovom drskom izazovu. U nedjelju Uskrsnuća njihova je zabuna i tjeskoba bila neuporedivo veća. On je odgovorio takovim čudom kakovo se prvi i posljednji put dogodilo na svijetu.

Sin Marijin doživio je istu sudbinu u našim stoljećima. Ništa tako nije sigurno kao to, da bi Isus danas bio raspet mnogo prije nego onda. Na Veliki Petak On je bio mučen od niskog puka, ismijan od raskalašenih vojnika, prezren od predstavnika znanosti i vlasti. Zadnja tri stoljeća pripremala su mu izgon i iz naše sredine. Doba mračnog prosvjetiteljstva cinički je izrugalo Njega, Njegovu istinu, načela, suverenitet. Nauka je imala jedinu zadaću, da Njega proglasi zavodnikom i velikim lažcem. Izbačen iz društva, On se opet našao sa svojom dragom Majkom i nekolicinom vjernih na svojoj Golgoti.

Došao je čas da progovori. Odabrao je zato Lurd i svoju dragu Majku.

Nekoć je Ivan poslao k njemu učenike, da ga pitaju: "Je si li ti onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?" On je odgovorio: "Idite i kažite Ivanu: Slijepi vide, gluhi čuju, hromi hodaju..... To je dokaz Njegova prisustva.

Zaslijepljenom svijetu, koji je zaboravio Njegovo sveto lice i kome se obećavaju sumnjivi i problematični mesije, On je danas odgovorio jednakim znakovima: čudesima po kojima se hromima vraća hod, slijepima vid, gluhima sluh, bolesnicima zdravlje.

To je, dakle, On - dobri, dragi, svemožni Isus-Bog, koji je baš u zemlji, koja je najviše doprinijela Njegovu izgonu odabrao mjesto svoje ponovne objave svijetu. Njegova čudesa učvrćivala su vjeru onih koji su za Njim išli i smućivala one koji su mu se protivili. Tu ulogu imaju i danas u Lurdu. Ona su veličajna apologija vjere i razorna snaga bezvjerja.

Braćo! Naša srca se pune ponosom, duša sigurnošću. Nebo, nebo nam svjedoči, da smo mi u pravu! "Tko je medju jakima sličan Tebi, Gospodine, koji tvoriš čudesa!" Isus nam se približio za 19 stoljeća! Jednoglasno nam progovara um, srce i usta: Ti si Krist Sin Boga živoga! Blago Majci, koja Te rodila! Hvala Majci koja nas opet Tebi privodi! Ti si jedini put, istina i život!

A m e n !

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

U R O T A .

4

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Protivljenje je redovita pojava svih manifestacija Isusove istine. Tako je bilo i s Lurdom.
PRVI POKUŠAJI. -	S jedne strane stroga rezerviranost, s druge nijekanje, pogrde i klevete.
MIŠLJENJE MUDRIH. -	Otvoreni front. Različiti oblici napadaja.
PRIBJEGAVANJE LAŽI. -	Zola i njegova "istinoljubivost". Raskrinkani lažac. Otkrića Terezije Valot.
NAŠ POGLED. -	Sin Marijin se poigrava zakonima prirode isto onako kao nekoć u Palestini. Rješenje tajne Lurda nalazi se u Božjoj svemožnosti i dobroti.

Braćo i sestre!

UVOD.

Drama otkupljenja nije samo historijska činjenica, koja se odigrala u jednom povjesnom razdoblju i na jednom mjestu za koje točno znamo. To je bio potresni, vidljivi i krvavi prizor permanentnog sukoba i sraza koji se odvija u ljudskom srcu. Pascal je pisao: "Isus će biti u agoniji sve do konca svijeta..." Povijest može tražiti u judaizmu i paganizmu onoga doba razloge mržnje prema Isusu. Ali niti je to prvi uzrok niti decizivni odgovor. Postoji iskonska, apriorna protimba Isusovoj istini na dnu ljudske naravi. To je na koncu konca uvijek jedan isti razlog. Uzrok koji modernog čovjeka potiče na bunu protiv Isusa i prezir njegovih zakona nije drugo nego odjek onog bijesa, što ga Židovi sasuše na živog Isusa. Tako je protimba postala redovita pojava svih manifestacija njegove istine u svim vremenima i na svakom mjestu. Takav je slučaj i s Lurdom.

Počnimo od početka.

PRVI POKUŠAJI

Prvi dogadjaji uzrokovali su ruganje opakih, oprez mudrih, sažaljevanje plemenitih i bijes roditelja. Kasniji razvoj donio je prijetnje vlasti, zabranu pristupa špilji iz razloga javne sigurnosti. Odmah su se javili i glasovi "pronicavih" koji su jadno dijete proglasili ludim, haluciniranim, roditelje prepredenima i koristoljubivima, a časne sestre kod kojih je dijete išlo u školu - inspiratorom svega zbivanja. Te male sirote moraju uvijek biti subjekt velikih krivnja. Ali Božja je riječ kao voda. Postavi branu njezinu toku, ona sebi nadje drugi put. Uostalom zatvaranjem prozora pred suncem postiže se samo to, da se zraka u staklu još ljepše odrazi.

Božji sluge nisu odmah namirisali dogadjaje. Kad vide ovčje runo, oni najprije pomisle: Mijeli te možda vuk, a tek zatim: Mogla bi biti i ovca. Tako je lurdski župnik s djetetom govorio surovo, a za Bijelu Gospodju nije baš imao ni malo slatke riječi. Marija je morala posve sama krčiti sebi put uz jedinu pomoć malog, astma-tičnog djeteta.

Tada je ona započela sa čudesima. Trgla su se i svjetovna i duhovna gospoda. Crkva je počela istragu, vrag napadaje. Što su dogadjaji bivali vjerodostojniji, to se borba jače rasplamsavala. Vijesti o tom raznijele su se Francuskom, Evropom, svijetom.... Urota je poprimila široke razmjere. Znanstvena su gospoda osjetila da se netko umješao u njihove poslove. Oni su otvorili front, stali na pozicije, da su Bernardičina vidjenja halucinacije, a izliječeni, da su žrtve krive diagnoze, histerije i autosugestije.

Medjutim svi su ti učeni izrazi bili prazne cijevi bez metka. To su osjetili. Kad laž osjeti nemoć, ona onda započima sa pogrdama, pa su tako Lurd nazvali utočištem šarlatana, hvalisavaca i prevaranata. Nemojte se Vi, braćo, čuditi ovim izrazima. Vama je dobro poznato, da mržnja ima

bujnu maštu, neopran jezik i pogrdni rječnik!

MIŠLJENJA MUDRIH.

Veliki broj liječnika tumačio je vidjenja halucinacijom. Sam dr. Balencie, član ispitnog povjerenstva zastupao je to mišljenje, dok nije uzmakao pred snagom dokaza, te je punih 2o godina potpisivao svjedočanstva o čudesnim ozdravljenjima. Dr Voisin, glasoviti profesor, specijalista za umobolne, objavio je 1872. ovo: "Čudo Lurda zasniva se na vjeri jedne halucinirane djevojčice, koju su kasnije zatvorili u samostan Uršulinki u Nevers-u". Na to je malo neobično odgovorio, jedan bogati posjednik iz Pariza dr. Artus: "U redu, gospodine! Nudim Vam lo.ooo franaka (ondašnjih), ako to uspijete dokazati pred trima članovima akademije." Gospodin nije nikada prihvatio ponudu, javno objavljenu. Na to je g. Artus objavio ove izjave biskupa iz Nevers-a:

1.- Bernardica nije nikada ni stavila nogu u samostan Uršulinki.
2.- Ona je ušla u samostan Sestara Milosrdja posve slobodno kao i svaka druga sestra.
3.- Ona je duševno posve zdrava o čemu neka se odlični profesor izvoli uvjeriti, kad god želi. Slobodno mu je ispitivati je i pregledavati koliko god to hoće. Ni to učeni profesor nije prihvatio.

Nakon toga javio se dr. Saint-Cyr, predsjednik liječničkog Udruženja u Nièvre-u, njezin osobni liječnik, koji poziva kolegu, da se osobno uvjeri, kako je ta sestra duševno posve zdrava. G. Voisin nije odgovorio ni svom kolegi. G. Artus nije izgubio svoje pare. Netko drugi je izgubio obraz pred javnošću.

Raspravu o Bernardičinim halucinacijama potisnula je borba oko tumačenja lurdskih ozdravljenja.

Netko mudar izbacio je tvrdnju, da voda ima ljekovite sastojke. Teza je bila smrvljena kemijskom analizom vode, koja je pokazala da nema nikakvih drugih sastojaka nego obična kraška voda.

19o6. pokrenuo je jedan pariški izdavač Jean Bonnefon kampanju protiv Lurda u ime javne higijene. Uistinu u tome ima nešto čudesnoga! U piscinama se kupaju bolesnici najrazličnijih bolesti. Godišnje ih pristiže oko 3o.ooo. Analizom vode utvrdjeno je strahovito mnoštvo bakcila. I uza sve to u Lurdu kroz loo godina nije zabilježen nikakav slučaj infekcije. Lurd ne pozna epidemije. Nije li u tome nešto, što zapanjuje?

Protiv izdavača ustali su upravo branitelji higijene. Jedan lionski liječnik skupio je 3.ooo potpisa svojih kolega, koji u ime "neprocjenjivih dobročinstava koje Lurd čini bolesnicima, a koje mi liječnici nismo u stanju spasiti" - zahtjevaju da se ne učini ništa, što bi sprječavalo

Atak je bio odbijen. Pobijedila je Bijela Gospodja.

Javno mnijenje bilo je protiv Lurda. 1903. jedan je mladi liječnik bio ismijan na lionskom sveučilištu, kad je napomenuo, da je jedan slučaj, kojega je on pratio, čudesno izliječen u Lurdu. Dekan fakulteta mu je hladno odvratio: "S takvim pogledima, gospodine, Vi teško možete očekivati, da ćete biti primljeni na naš fakultet". "U tom slučaju - reče mladi liječnik - obratiti ću se drugamo." - Otišao je u New-York na Rockefellerov Institut. 1912. dobio je Nobelovu nagradu za svoja istraživanja. Bio je to simpatični i umni Alexis Carrel, glasoviti autor djela: "Čovjek - nepoznanica".

Pisanje se nastavilo. Novine su donosile vijesti uz prozirno ili otvoreno ruganje. Donositi vijesti - to je njihov zadatak, ali ni vijesti ni ruganje ne mogu nadomjestiti dokaze.

U tom je smislu jedan profesor medicinskog fakulteta u Parizu napisao u New-York Herald-u ovo: "Prešlo je u običaj, da se izvrgava ruglu sve što se piče o špilji. Lakše se je rugati nego ozbiljno odgovarati. Zašto ne bismo pokušali riješiti ovo zagonetno pitanje? ....."

Medicina je konačno priznala istinitost ozdravljenja. Pojavio se veliki broj knjiga od liječnika visoke reputacije, koji su stali proučavati lurdske fenomene. Predrasuda je razbijena. U Lurdu se 1885. osniva "Medical Bureau" za stručno proučavanje čudesnih ozdravljenja.

Danas se taj ured sastoji od 36 članova iz 10 zemalja. 1927. osnovano je "Lurdsko medjunarodno liječničko Udruženje". U nj se upisalo preko 5.000 liječnika iz 30 raznih zemalja. Dr. Leuret, donedavni predsjednik Ureda, nosioc ordena Legije Časti, Croix de Guerre, profesor medicine i upravitelj bolnice u Bordeaux-u rekao je jednom: "Za vrijeme mog boravka ovdje, medju našim kolegama nalazili su se Židovi, muslimani, hindusi, budisti, protestanti svih sekta, ateisti. Ovo proučavanje kojeg su se primili ljudi najrazličitijih pogleda garancija je naše sigurnosti i ispravne vjere."

PRIBJEGAVANJE LAŽI.

Kad nije pomogla znanost, jer prava znanost uvijek vodi istini, onda se pribjeglo laži. A laž, braćo moja, ima čudesnu moć da opsjeni. Tako se 1892. zaputio u Lurd čuveni romanopisac iz Pariza. Brižljivo njegovan brk i brada, cilinder na glavi, štap u ruci - sve je to imalo djelovati vrlo ozbiljno. Za put je bilo opreзno pripravljeno javno mnijenje. Listovi su se natjecali, tko će prvi objaviti njegove dopiše. Nestrpljivo su se očekivali rezultati ovog naučnog izleta.

U Lurdu je svečano dočekan od lijepog broja svojih istomišljenika. Pijući punč u njihovu društvu, on je više puta izjavio, da je došao utvrditi pravu istinu i zatim reći samo istinu.

Ime Zola bio je pojam. Zato je dobio posebnu ulaznicu s kojom je mogao u Medicinski Ured kad god hoće,

što se inače teže daje onome tko nije liječnik.

19. kolovoza 1892. sjela je u "Bijeli vlak" Marija Lebranchu. Ona je bila na umoru i Zola ju je vidio, kad su je smještali u vlak za Lurd. Gospodin ju je pretekao ekspresom i čim je došao tamo, govorio je samo o njoj." Ako ona ozdravi, ja ću vjerovati."

Je li Bijela Gospodja htjela odgovoriti na Zolinu želju? Ne znamo. Znamo samo to: Ozdravila je baš ona!

Kad je sva razdragana došla u Medicinski Ured, priča dr. Boissarie, došao sam skupa sa Zolom i rekao mu: "Gospodine, evo zdrave one koju ste Vi nazvali umirućom. Izvolite ispitivati što želite!"

Zola je zaplakao.

Drugi slučaj vidio je na Mariji Lemarchand, koja je u hip ozdravila od strašnog raka na licu i usnama. Opisao ju je sam pod imenom Elise Rouquet i to perom kakvim samo on znade crtati gnjusobe.

Medjutim on se vratio u Pariz i napisao svoj "Lurd". Mariju Lebranchu nazvao je Grivotte. Za nju tvrdi, da se njezino stanje doduše časovito popravilo, ali - čim je sjela u vlak - za Pariz, počela je bacati krv, agonizirajući došla u bolnicu i tu doskora umrla. Marija Lemarchand nije takodjer pravo ozdravila.

Dr. Boissarie je bio užasnut. Napisao mu je dva pisma. Uvaženi lažac nije se udostojao odgovoriti ni na jedno. Zatim ga je doktor iznenadio jednog dana kod kuće u Parizu i uručio mu pozivnicu za sastanak u prostorijama Luksenburškog Društva gdje će izvesti nekadašnje bolesnice pred 800 prisutnih. Zola je drsko odgovorio: "Gospodine, ja pišem roman i gospodar sam osoba, koje opisujem. Ako niste zadovoljan, odložite moju knjigu". Na to je dr. Boissarie odvratio: "Gospodine, kad se piše jedan prljav roman, može se buncati što se hoće, ali onda ne trubite, da je to znanstveno, historijsko djelo!"

U studenom 1894. u prostorijama spomenutog društva u Parizu dogodilo se ovo:

Dr. Boissarie bio je pozvao iz mjesta njihovog stalnog boravka više čudesno ozdravljenih. Posjedao ih je na povišeno mjesto oko sebe. Na to je uzeo glasoviti roman i stao glasno čitati ono mjesto, u kojem Zola jezovito opisuje svoju Elise Rouquet. Kad je završio stravični opis bića s razvaljenim ustima i psećom gubicom - kako se izrazio Zola - doktor je zatvorio znamenitu knjigu. Na to je rekao: Kako znate, Elise Rouquet jest Marija Lemarchand. Čuli ste, kakova je bila. Zatim se okrenuo prema prisutnoj djevojci: "Ustani moje dijete! Pokaži ovoj skupštini, što je od Tebe učinila presveta Djevica." Na to se pokaže blijedo lice vrlo lijepe djevojke, koja je bila u crno odjevena. Uzbudjenje je zavladalo dvoranom, kad su zapazili da siromašna djevojka plače. Ona jadna nije znala, da postoji roman o njoj, da se pisac njome uopće bavi.

Kad je čula one strašne retke, gdje je opisana kao nakaza i prispodobljena "psećoj glavi s izjedenom gubicom" - tada je zaplakala. Kad su opazili prisutni to dražesno lice, milo i čisto kao cvijet, zasvijetli im čudo u punom svom sjaju. Sad je nastao plač i medju publikom. Zaorio je pljesak dvoranom. Sutradan je i Pariz, a malo kasnije cijela Francuska i svijet doznao do kakve se mjere može iskriviti povijest i kako je drska i bezobzirna laž. Ona se udala i postala majka 5-tero djece.

Zolina Grivotte - Marija Lebranchu, koja je - kako Zola tvrdi - umrla u jednoj bolnici nešto nakon povratka iz Lurda postala je gospodja Wuiplier. Uskoro je ostala udovica. Jednog dana 1895. posjetio ju je Zola u njezinom stanu na mansardi na trgu "Bon Marché ". Znao je, da siromašno živi. Predložio joj je, da ode u Belgiju u rodno selo svog muža, gdje je bolji zrak i lakše se živi. Ponudio joj je novaca, da se tamo okući. Gospodja se užasnula i odbila odvratnu ponudu. Htio se rješiti iz Pariza živog svjedoka svoje ogavne laži. Umrla je 11. kolovoza 192o.

Braćo! Laž je uporna i drska kao djavo. Zašto? Jer joj je on otac. Nije li Isus nazvao vraga "ocem laži"?

Ali Zola nije bio ni prvi ni zadnji lažac i klevetnik Lurda.

Pred dvije godine pojavila se u Francuskoj knjiga pod naslovom: Lourdes - l'illusion, koja je konačno htjela znanstveno rasčistiti enigmu Lurda. Tko o tome želi nešto znati, a ne zna francuski, neka potraži jedan od brojeva "Globusa" za 1956. Autor knjige je žena, koja pred muškarcem ima tu prednost, da snažnije ljubi, dublje mrzi i bujnije mašta. Pariški "Liberation" od 14. veljače 1956. objavio je pol stranice toga glasovitog teksta pod bombastičnim naslovom: "U jednoj doktorskoj dizertaciji medicina je smrvila veliku mistifikaciju u Lurdu."

Učena, mlada liječnica dr. Terezija Valot navodi tri uzroka kojima razjašnjava cijelo čudesno zbivanje u Lurdu.

1. Otac Bernardice je bio pijanica.
2. Ona je imala snažni "mistični odgoj".
3. Ona je bila vrlo siromašna, a materijalna bijeda uzrokuje ekstaze.

Ne vodite ovaj čas računa o kleveti bačenoj na njezina oca. Isto tako suspregnite svoj smijeh i čudjenje nad tom nečuvenom logikom, dok Vam ne ispripovjedim još ovo:

"France-Soir" od 16. prosinca 1955. javljao je o takmičenju dvaju čuvenih " LO " - Sofije LOren i Gine LOllobrigida. Donio je podatke. Loren. obujam prsiju: 98 cm. Gina: 94. Iza toga slijedi izvješće: Ove dvije zvijezde bile su u audijenciji kod Pape. Sad iz tih premisa slijedi fantastični zaključak, koji glasi: Za sada se može reći, da Sofija

i Gina predstavljaju dvije dojke Vatikana. Tako je, eto, gospodo, snagom te nečuvene logike Vatikan došao do svojih dojki, onako Lurd do svojih čudesa!

Oprostite, što ja Vas nagonim na smijeh u ovom svetom mjestu. Ali mi ćemo se Bože dragi, nad takvim umnim zaključcima smijati i u Tvome raju.

Usput napominjem, da se čuvena doktorica 4. travnja 1956. ubila u svom automobilu. Njen mali "Reno" odletio je sa ceste nekoliko kilometara od Sezana pod udarcem vjetra i razmrskao se. Ne, mi ne tvrdimo, da je Božja kazna - to mi ne znamo. Mi samo sumnjamo, nije li dragi Bog pripustio, da je odnese djavao, bijesan, što svojim pamfletom nije ništa postigla.

Opaska nekih uvaženih protivnika, da je u povijesti bilo i krivih čudesa, nas ništa ne zbunjuje. Znamo i mi da ih je bilo. Ali ako imakrivih, to je samo dokaz, da ima i pravih kao što je krivi novac dokaz, da postoji pravi novac.

Isto tako mi puštamo po strani one, koji u Lurdu vide samo to, da tamo pljušti "zdrava valuta". Kome su oči prikovane samo uz novac, očito je, da ništa drugo i ne može vidjeti.

Ne želimo uvjeravati ni one koji kažu, da se cijelo zbivanje u Lurdu zasniva na lukavosti Crkve. Podsjećamo ih samo na ovo: Ako Crkva već dvije hiljade godina živi od lukavosti, koliko dugo će ona onda još živjeti, kad se tako dugo u lukavosti uvježbala. Ako su doista uvjereni u ono što kažu, onda su prisiljeni odbaciti svaku nadu, da će se je riješiti.

NAŠ POGLED: Pred našim očima nema tame. Mi vjerujemo u Isusa Krista, svemožnog Boga, Sina Marijina, koji se poigrava zakonima prirode. Mi znamo za njegova čudesa iz Evandjelja. Ono što je nekada gledala Palestina - to danas motre oni koji dolaze u Lurd. Tu je snaga suverenog Boga.

Još nešto! Sjetite se Kane. Voda je u hip postala vino. Intervenirala je Ona - Presveta Majka.

Tako je danas u Lurdu. Ona se je pretstavila: JA SAM BEZGREŠNO ZAČEĆE. Njoj je Otac nekoć povjerio Sina, da se s Njime poigrava na krilu. Time joj je povjerio i svoju božansku svemožnost, da se njome igra na udivljenje onih koji je vole, na utjehu onima koji je mole i na zaprepaštenje i zabunu onima koji je preziru.

Alexis Carrel je napisao: Čudo je apel na Boga i Njegov odgovor. Lurd je veličanstveni odaziv Boga na naše dozivanje sa zemlje. Tko tu Boga ne nalazi, neće ga ni naći. Pascal je u tom smislu pisao: "Ti me više nećeš ni tražiti, ako me već nisi našao..." Mi smo se vidljivo susreli s Božjom ljubavlju u znaku čuda.

Tajna otpora leži u nečem drugom.

Baš na jedan 11. veljače držao je govor u Francuskoj Skupštini Jean Jaurès. On je rekao: "Sve kad bi se Bog pokazao medju nama, mi bismo bili dužni otkazati mu posluh, ne prignuti pred Njime ponosnu gordost ljudskoga razuma..."

Tu je odgovor! To je razjašnjenje misterija otpora i urote. To se dogodilo i jednog dana u nebu, kad su neki andjeli motreći zorno Njegovu veličajnu prisutnost, odbili da mu služe.

Presveta Majko, učvrsti nam vjeru u svojega Sina!

Daj nam snagu, da mu ponizno služimo!

A m e n .

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

MAJKA IZOPAČENE DJECE.

5

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Tajna dvaju života. Nadnaravni je bio izgubljen. Bog je odlučio, da nam ga vrati. Učinio je to po svome Sinu, koji je postao čovjek.
MAJKA NADNARAVNOG ŽIVOTA. -	Marija je tjelesna majka Božjega Sina, ali i majka našeg nadnaravnog života. Ona je stvarno majka na dva načina.
TAJNA LURDA JEST TAJNA MAJČINSKE LJUBAVI. -	Činjenica lurdskog zbivanja razjašnjava se činjenicom plemenite i milosrdne majčinske ljubavi i dobrote. Analiza tajni srca mamina.

Braćo i sestre!

UVOD.

Mi ne možemo razumjeti ni činjenicu ni sadržaj ni zadaću Lurda bez prethodnog razjašnjenja. Ako ste sa zanimanjem slušali o divnom čudu Lurda, Vi ćete bez sumnje rado slušati i tumačenje njegove tajne. Zapazili ste činjenicu: U Lurdu se vraća zdravlje, daje život. Tamo je proključao izvor, koji je simbolika prisutnosti jednog drugog životnog izvora.

Mi kršćani, prosvjetljeni Božjim svjetlom i obogaćeni Božjim znanjem neprevarljivo znademo, da osim ovog naravnog života postoji drugi jednako stvaran, a posve različit, neiskazano uzvišeniji drugi život, koga smo mi u siromaštvu svojih izraza nazvali nadnaravni život. Za nj je duša prikladna kao što je divlja voćka prikladna, da bude na nju nakalamljena pitoma i tako radja plodom koji je posve različan od njezine divljine.

Taj drugi život namijenio je Bog u svojoj dobroti ljudima, ali njegovo je sjeme bilo satrto na zemlji onog trena, kad je prva majka opustošila stablo života u zemaljskom raju. Ljubav je primila udarac, ali nije prestala da ljubi. Bog je odlučio i oprostiti uvredu i vratiti izgubljeno. Plan odluke izveo je po svome požrtvovnom Sinu, koji je restituirao pogaženu Božju čast i povratio izgubljeni život. Sto put hvala dobrome Bogu i plemenitoj žrtvi Njegova Sina!

Postoji zakon, da cvijet dolazi prije ploda, proljeće prije jeseni. Tako se na zemlji jednog proljeća rascvao jedan cvijet neba prije nego što je imao stići plod. Na početku vremena stvoren je najprije raj na zemlji, zatim čovjek u njemu. Tako je prva došla majka, Sinovljev raj, koji je imao uspostaviti Božju milost - radost i sreću na plačljivoj zemlji. Tako je ona - tri put blažena Djevica - imala postati tjelesnom majkom Boga-čovjeka, koja će u zajednici s njim omogućiti milosni, nadnaravni, božanski život svome plemenu. Tako je utvrdjen usporedni zakon dvaju života: fizičkog i milosnog. Života nema bez rodjenja. Rodjenja nema bez ujedinjenja dviju ljubavi. Ujedinjena ljubav dvaju bića dala nam je fizički život. Ujedinjena ljubav dvaju bića daje nam milosni, nadnaravni, božanski život.

Bog je mogao i drukčije učiniti. Mogao ju je učiniti tjelesnom majkom svome Sinu i isključiti od radosti majčinstva svoje milosne djece. Ali on je htio nagraditi njezinu žrtvu i patnju koja je bila duboka kao more kao što nagradjuje patnje majke radosnim osmjehom i sunčanim pogledom djeteta koje slatko šapće: Mama!

Stvarnost je, dakle, ova: Marija je milosna majka svih otkupljenih.

STVARNA MAJKA NADNARAVNOG ŽIVOTA.

Snagom Isusova otkupljenja mi dobivamo nadnaravni život. Otkupljenje je izveo Isus, ali je sudjelovalo njih dvoje. Snaga, koja je pokrenula Boga Oca, da vrati ljudima milosni život - jest dragovoljna, slobodna žrtva Sina. To je aktivni princip našeg nadnaravnog rodjenja. Ali njegova majka nije na Golgoti samo bolno oplakivala njegovu smrt, nego se dragovoljno, herojski iz ljubavi do grešnika odrekla vlastitog Sina. Dok je on žrtvovao sebe, dotle je ona žrtvovala njega. Iz tog žrtvenog i životnog veličajnog sklada dviju ljubavi, dvaju nesebičnih srdaca Sina i Majke - prostrujala je životna snaga božanskog života u ljudske duše. Tako je On plod njezina srca, a mi svi plod njezina duha. On Sin po srcu, krvi, tijelu. Mi djeca po ljubavi, po žrtvi, po duši. Ona njegova lijepa, draga tjelesna mati, koja mu je crte svoga ljupkog lica u fizionomiju urezala - i naša draga, požrtvovna velikodušna duhovna mati, koja svoju ljubav do Oca i Sina u naše duše prelijeva i utiskuje. Eto, veličajne tajne o njenom majčinstvu! Eto razjašnjenja svih njezinih djelovanja i podviga u misiji našega spasenja.

Braćo i sestre! Marija nam je majka tako stvarno kao što nam je stvarno Bog - otac! On koji nam je dao majku ovoga života nije imao razloga da nam uskrati majku drugoga života. Lijepa je i draga ljubav očeva, ali je hladan i pust dom bez srca mamina!

TAJNA LURDA - TAJNA MAJČINSKE LJUBAVI.

Lurdska činjenica razumljiva je samo u tom svijetlu. Ako dakle, želite doznati, zašto se u Lurdu javila, poigrajte se malo tajnama srca mamina. Da Vam se i ja malo pridružim!

1. - Majka je ona koja ljubi kao što nitko ne ljubi. Puno vrsta ljubavi pozna ovaj svijet. Najveličajnija je braćo, majčinska. Ja ne želim orositi Vaše zjene suzama, evocirajući uspomene na dobrotu i ljubav jednog srca čiju toplinu mnogi ne osjećate. Ali ja znam, da se o toj ljubavi teško može govoriti bez suza.

Majka nesebično ljubi. Kad ona daje, to je uvijek tako da za sebe ništa ne pridržava niti za uzvrat što traži. Pokažite mi, čija je ljubav tako nenatrunjena! Ako ste bili i malo plemenito dijete, niste li morali silom koji puta zadržavati ruku, koja je od sebe htjela otudjiti i ono što joj je nužno, da dade Vama ono što Vam i nije bilo posve potrebno? Ako ste bili i malo plemeniti, pa joj na sve to uzvratili jednim toplim pismom iz daljine ili slatkom riječju i toplim pogledom iz blizine, nije li Vam odmah dala do znanja, da je za svoju žrtvu dosta nagradjena? Čija se druga ljubav zadovoljava s tako malom plaćom?

2. - Majka sve žrtvuje. Jedna mi slika nikada ne može nestati iz sjećanja. Puhala je žestoka i hladna bura sa snježnim naletima. Sirotinjski obučeni išli su uz kameniti obronak majka i dijete. Ovijeno bijednim krpama dijete je sveudiljno cvokotalo. Naglo se trgnula i skinula svoj sirotinjski haljetak. Ukazaše se na pol gola ramena. Ovila ga je

njim, primila čvršće za ručicu, zaklonila tijelom i na pol gola probijala hladni, oštri vjetar i snijeg.

Ili ovaj prizor:

Nabujale vode Jangceg-Janga razlijevaju se širinama. Na uzvisini stoji otac i mati sa 6-tero djece, strahujući, hoće li voda doplaviti do njih. Mala zaliha kukavne hrane već se iscrpla. Otac je očajan i šuti. On rezonira: Bolje da mi ostanu barem neki živi nego da svi pomru.....

Noć je. Mjesec sablasno visi nad razlivenim mutnim vodama. On se budi, uzima polako jedno pa drugo, prinosi ih vodi, da ih u nju gurne, a njoj reče, da ih je odnijela. Motri, misli ona spava. Ali njezine se oči za tren sklope, pa se odmah trgnu, stravično ga gledaju kao da su pročitale jezovitu nakanu. Ona ih oko sebe veže i nagnuta nad njima kao nebo nad pučinom gleda u sablasne vode.....

To je, braćo, mati. Ona se žrtvuje do ludila, do zadnjeg daha, do posljednjeg trzaja.

3. - Majka strepi. Njoj nikada nije sudjeno nepomućeno uživati radost. Ona trajno misli na nesreće,koje bi joj mogle dijete zadesiti. Srce uvijek strepi nad njegovom sudbinom .

Marija je mati. Hoćete li samo njoj zanijekati strepnju srca, samo nju proglasiti neosjetljivom? Ona strepi nad sudbinom svoje izopačene djece, koja tek onda kad su zla postaju veća briga njezina. Ona trne nad užasom vječne propasti.

4. - Majka čeka odlutalo dijete.

Da Vam citiram:

U kući na brijegu gori svjetiljka
kroz prozor titra plamen svijetlo - žut.
A jedna draga glava pokraj prozora
gleda niz brdo i niz uski put.....

A brdo i dol je magla prekrila
oblake probija mjesečine trak.
Iz daljine sluša romon potoka,
a dva oka draga gledaju kroz mrak.....

Hoće li se vratiti...? Ah, izmiče noć,
svladava je umor, napušta je vid,
a srce jeca, duša čezne, ona čeka....
i umornu glavu prislanja na zid.

Braćo!

Imate li iskustvo o ovoj ljubavi? Hoćete li samo Mariji majci pripisati nemar?

5. Majka oprašta i zaboravlja uvrede.

Kad dijete pogriješi, pa se ražali, ono se opet k njoj šulja, stavi joj glavu na krilo i šapne: "Oprosti mati!" Dvije suze tada klizu niz njezino lice, rukom mu pogladi kosu i nježno šapne kao ljubav: "Jadno moje dijete...."

Hoćete li samo njoj, Blaženoj Majci, zanijekati ovu plemenitost i dobrotu srca?

6. - Što je zadaća majke?

Život dati i održati ga
Roditi i - usrećiti!

Hoćete li samo Njoj pripisati, da tog poziva nije bila vrijedna?

A sad čujte četiri aksioma:

1. - Dobrota ima bič kojim je gonjena. To je milosrdje.

2. - Ljubav ima svoj nemir, koji joj ne da pokoja.

3. - Mi smo izopačena djeca izvrgnuta najužasnijoj katastrofi.

4. - Marija je nježna, dobra, zabrinuta, požrtvovna mati.

To Vam razjašnjuje tajnu lurdskog zbivanja. Prije nego je provrela voda iz zemlje, provalila je ljubav iz njezina srca. Ljubav je požrtvovna i domišljata. Ona traži i nadje načina da svrati pažnju, da osvoji i spasi.....

Zašto se, dakle, javila u Lurdu?
Da usreći i spasi!

Hvala, Majko!

Sutra ćemo nastaviti pjevati himnu
Tvojoj d o b r o t i.

A m e n !

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

MAJČINSTVO

KOJE JE NEIZMJERNO KOŠTALO.

6.

ANALIZA MISLI :

UVOD. -	Tajna ljubavi. Ljubav je sve kadra poduzeti, sve žrtvovati.
DVIJE JEDNAKE SUDBINE. -	Zajednička ljubav i zajednička žrtva Sina i Majke omogućili su nam spas.
NAKON GLASNIKOVE VIJESTI. -	Opis sreće jednog majčinstva. Ubojito trnje bola i žrtve. Koliko je nju stajala naša vječna sreća? Tuga od početka. Pol je rasla s njegovim uzrastom. Rastanak na pragu nazaretske ševaruše....
POSLJEDNJA SLIKA. -	Vrhunac ljubavi. Silazak s Kalvarije. Razjašnjenje dolaska u Lurd.

Braćo i sestre!

UVOD.

Ljubav do nečega mjeri se veličinom žrtve koja je za to bila potrebna. Što čovjek neće pokušati, što li poduzeti, čemu se neće domisliti, da spasi ono i onoga koga voli? Ljubav je kadra izvesti besprimjerna junaštva i podnijeti nadljudske žrtve.

Svaka majka radja dijete u bolu. Svako dijete majku mnogo košta. Nu dobro! Marija je majka našeg milosnog života. Znademo li, koliko smo je koštali?

Želja mi je, da Vam to dočaram. Tada ćete uz ono što ste sinoć čuli biti u stanju razumjeti Djevicu Lurda, zašto je s neba došla.

DVIJE JEDNAKE SUDBINE.

Od časa, kad su se Sin i Majka sreli, njihova je sudbina bila zajednička. Njegova radost, njezina sreća. Njegova bol, njezina tuga. Kod onih koji se vole, sve je zajedničko. U redu! Sad se prisjetite:

Kad je Isus došao medju ljude, On je htio biti jednak njima u svemu osim grijeha. Htio je kušati svaki njihov čemer, da mu ne bi ljudi predbacili, da Njihov jad ne razumije, kad ga sam nije kušao. Ljudi su ga prezreli, izrugali, sramotili. Biti prezren zbog zlodjela ni to nije lako, ali biti prezren zbog dobročinstava - to neizmjerno boli.

Učio je istinu - proglasili su ga lažcem. Izvodio je čudesa. Nazvali su ga poslanikom djavolskog poglavice. Htio je uvjeriti svoje. Oni su ga pograbili, izvukli izvan grada s nakanom, da ga strmoglave s hridine.

Ne zaboravite - ona je svemu tome prisustvovala.

On je jedne noći izdajnički uhvaćen, predan razbojničkoj pravdi da mu sudi. Bio je krvavo bičevan, okrunjen trnovim vijencem. Pakosni Herod ga je obukao u ludjačku haljinu. Bio je usporedjen s drumskim razbojnikom Barabom, izveden na Kalvariju, okrutno raspet kao prvo zlo svoga naroda i najopasnija opasnost.

Ne zaboravite - ona je sve to gledala.

Oni koji su bijesnili mržnjom na njega bacali su sjevajuće poglede prezira prema ženi uvijenoj u crno - ljupkoj kao nebo, a preziranoj kao majci zločinca.

Upozoravam majke neka potraže u svom srcu svoje osjećaje, pa se pokušaju uživiti, jer ovo zapravo mogu razumjeti samo majke. Isus, patnički Isus, raspeti Isus, progonjeni Isus, prezirani Isus - njezino je rodjeno dijete.

NAKON GLASNIKOVE VIJESTI.

Sjetite se za čas dogadjaja Navještenja. Gabrijel joj javlja, da je odabrana, da bude Božjom Majkom. Bio je to najveličanstveniji doživljaj, što ga može doživjeti žena. Stupiti u rodbinski odnos s Bogom! Snebivajte se nebesa! I to najuži! U odnos majke i djeteta. Vi majke, znadete, što je to značilo. Ovo: Jednog dana draškati prstiće iz kojih je potekao svemir. Gledati ljupko u zjene, koje su stvarale ljepotu i čar proljeća, rujnost zore i otajstvenu privlačivost mora. Onoga - kome pripada svojstvo: neizmjerni, svemožni, vječni - uzeti u naručaj pa mu s punim, majčinskim pravom šaptati: Sine moj mileni.

Val neopisne sreće razlio joj se dušom. Nu pričekajte samo čas! Ne padajte u zanos! Postoji zakon ovozemnog zbivanja, koji je i na nju bio okrutno primjenjen. Na najljepšem cvijetu ruži raste ubojito trnje. S najvećim radostima redovito dolaze najokrutnije boli.

Dala je svoj pristanak. Tada ga je začela. Pomozi mi, o draga, sveta, a bolna majko, da ovaj čas budem vjerni tumač Tvojih osjećaja!

Nije li istina, da si Ti već tada znala, što će biti s Njim?

Kad joj je, dakle, pod srcem zaigrao, njezino je tijelo protrnulo. Kad je u Betlehemu zaplakao od studeni, dobro je znala, da će sav njegov život biti žrtva. Kad je one stravične noći s njim u Egipat bježala, znala je, da će sav njegov život biti progonstvo i da ovaj bijeg nije njegov spas. Kad je Herod tražio, da ga zakolje, Ona je znala, da će to netko drugi kasnije izvesti na mnogo okrutniji način. Kad je kao dijete sjedio na njezinu krilu i dražesno sklanjao glavu na njezine grudi, nije li pritvorenim očima motrila trnov vijenac, kako mu se oko čela svija? Kad je milo ovijao ručice oko njenog vrata, zorno je gledala, kako se čavao u tu dragu ruku zabija. Kad je gledala u njegove zjene bistre poput gorskog potoka, nije li već tada motrila, kako se u njima život gasi? Zamislite: Sve, sve je unaprijed znala, što ga čeka!

Podsjećam Vas majke, - ne da Vam srce razdirem nego da Vam njezinu bol predočim - na izgubljenu djecu, poginule sinove. Čuvala si ga, majko, kao cvijet, a drugi Ti ga je ubio kao divljač! Pao ti je negdje u moru, na kamenjaru, na rubu tamnozelene šume, tko zna gdje i pokopan bez križa i pogreba na mjestu za koje, majko nikada nećeš doznati. Svaki put, kad se sjetiš, tebi nož srce probija, duša jeca, suze teku. U besanim noćima čuješ njegov posljednji zov, krik otposlan prema zvijezdama, uzdah predan vjetru.... Da si za to znala od početka, reci, da li bi ikada san bio zatvorio tvoje zjene i sklopio vjedje? Bi li ti ikada osmjeh zatitrao na usnama?

Sad shvaćate, kad su Vam suze pročistile poglede. A gle, ona je to znala od samog početka. Znala je, da ga se mora odreći isto onako kao i Bog-Otac: slobodno, velikodušno, dragovoljno. Ona je morala dragovoljno pristati na ruganja, prezir, mržnju, smrt vlastitog djeteta, rodjenog djeteta,

najboljeg djeteta, jedinog djeteta. Što kažete, kakova je to bila žrtva, kolika cijena?

Publije Lentul pisao je za nju, da je "najljepša tužna pojava, koja se ikada pojavila u onim stranama." Koja, koja majka ne bi bila tužna?

Što je On više rastao, čas užasne tragedije bivao je bliži. Konačno Njemu je bilo 30 godina....

Jednoga dana - da li je to bilo jutrom ili u jedno popodnevlje, tko bi znao - Oni su se duboko pogledali na pragu jadne nazaretske ševaruše. Suvišna je bila i samo jedna riječ. U dubokoj šutnji, koja para srce i trga ga kao što podzemna bujica trga srce zemlje, On je šapnuo: Zbogom! Zatim je krenuo. Ostala je na pragu gledajući. On je odmicao preko nazaretskih polja, dragi mu se lik gubio u daljini... Znala je, dobro je znala, nije se imala čim zavaravati kao mnoga mati, da je to njegov put u smrt i da mu preostaje života svega tri godine. Nije li bilo razumljivo, da tog časa poleti za njim, dostigne ga, sruši mu se pred koljena, primi ga za odjeću i vrisne: "Ne, ja te ne dam! Ti si moje dijete, djelić srca mog!?" Koja, koja bi joj majka to zamjerila?

A što je učinila? Protivno! Ona u korak za njim ide po trnovoj stazi. Ona ga prati na Kalvariju. Dragovoljno ga žrtvuje, herojski ga se odriče. Ona ga je sama prema križu pogurnula. Zašto? Zato da po njegovoj muci i smrti mnogobrojnima bude omogućen život.

Gledajte je na brijegu Kalvariji. On žrtvuje dragovoljno sebe, ona njega. U času kad bi se svaka majka onesvijestila, kad bi stala proklinjati do nebesa i mrziti do ludila, Ona stoji uspravno i šuti.... Čuje prvi mukli udarac čekića po čavlu, koji je razdirao njegovu ruku, gleda kako podižu križ s jezovito raspetim tijelom i promatra udarac kopljem ravno usred srca. Ah, to koplje, koje se duboko zarilo u njegove grudi nije li se isto tako duboko zarinulo u njezinu dušu.....

Čemu te strahote? Ta strašna žrtva? Zašto ga je dragovoljno u smrt predala? Ne zato, što je njega malo voljela, nego zato, što je svoju duhovnu djecu toliko ljubila. Htjela nas je učiniti sretnima uz cijenu života vlastitoga sina.

To je majka njegova i naša. Njegova tjelesna, naša duhovna. Majka na dva načina, ali jedna mati. Ona ljubi jednom dušom njega i nas. Ovozemni je njegov život žrtvovala, da svojoj mnogobrojnoj djeci onaj drugi pribavi. Postupila je točno po zakonu srca mamina, koja često zapostavlja poslušno dijete, samo da neposlušno i izgubljeno spasi.

To je potvrdio u času umiranja i njezin Prvorodjenac. Svečano je deklarirao s križa tu istinu i na taj način razjasnio tajnu svoga umiranja i njezine žrtve. "Evo Ti sina, evo Ti majke...." Tako se oplakuje samo rodjeni, takva se žrtva prinosi samo za rodjene. On nas je otkupio krvlju tijela, ona krvlju srca. (Arnold Bonaeval).

POSLJEDNJA SLIKA.

Na Golgoti je sve dovršeno. Navaljen kamen zapečaćen grob. Jeruzalem se ovija koprenom noći. Niz Kalvariju silazi prema gradu osamljena, raštužena, bolna žena u crno ovita. Korak učini, zatim stane, pa se prema brijegu okreće....

Širom neba plovi mjesec blijed od zaprepaštenja nad zločincem, što ga učinise ljudi. Vjetar tužno jeca kroz maslinovo granje. Shrvan posrće za njom sveti Ivan. Ona od vremena do vremena šapne: "I ja sam imala sina...."

Velika Majko! Bol je tvoja velika kao more. Vidimo, koliko te je koštala naša sreća.

Kako nam onda neće biti razumljiv Tvoj dolazak?! Što nećeš poduzeti, da tolika patnja ne bude uzaludna?

Dva razloga su Te na to prisilila, ako se o Vama, rajskim bićima, može govoriti o sili.

Ti si vidjela, da je Tvoj Sin opet izbačen izvan grada, iz naših domova i duša. Došla si da prisustvuješ Njegovom ponovnom raspeću.

Ti vidiš, kuda su Tvoja djeca odlutala i što ih čeka, ako se ne vrate. Ti znadeš za strahotu ognjenog mora i vječne propasti. A Ti si toliko položila, da tome izbjegnu....

U Lurd Te je, dakle, dovela ona ljubav koja Te je izvela na Kalvariju. Bezumlje Tvoje izopačene djece i neodoljiva snaga Tvoga majčinskog srca.

Hoćemo li iza ovoga htjeti saslušati njezinu poruku iz Lurda?

Dodjite sutra!

A m e n .

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

SMISAO LURDSKE OBJAVE.

7

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Marija je odigrala glavnu ulogu u Utjelovljenju, Posve logično, da ona igra isto tako važnu ulogu u vjeri, koja proizlazi iz Utjelovljenja.
BIT POSLANJA. -	Ukratko rečeno, njezina je zadaća, da sve privede svome Božanskome Sinu. Prvi korak prema tome jest, da ljudi počnu ponovno živjeti u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
NASTAVAK PORUKE. -	Ona je došla, da razbije naše iluzije. Nije sreća na ovome svijetu nego samo na drugom.
MISLI UZ OBJAVU IMENA. -	Ona bezgrešnost, mi smo grijeh. Ona sama čistoća, kadra je učiniti, da i mi postanemo čisti od grijeha.
POZIV. -	Bijela Gospodja se nije pokazala zato, da zadovolji našu znatiželju, nego da očisti našu dušu od grijeha. Zato: Dodjite na ispovijed, kajte se, molite za milost.....

Braćo i sestre!

Za uvod, molim Vas, uočite i potvrdite ove četri istine:

UVOD.

1.- U Lurdu se pokazala Marija Majka. Majka je darovateljica života. Njezino je biće u svom najdubljem konstitutivnom elementu odredjeno prema drugome. Žena-majka stvorena je, da svoje životno poslanje i sreću nadje u tome, da se drugome posveti i dariva.

2.- Majka ne zna kazniti. Ne zovite kaznom ono što vam je više dragalo nego zadavalo bol, ako vas je kada malo išibala. Njezina je omiljela prijetnja ovo: "Reći ću ti tati!" Uza sve to ona je neuklonjivi posrednik izmedju strogosti zakona i dječje slabosti.

3.- Njezina se taktika sastoji u nagovaranju, savjetovanju, uvjeravanju. Ona se slatko smiješi, da osvoji ljupkošću, dobrostivo gleda da privuče nježnošću, rasplače se da pokrene čuvstva.

4.- Takovo majčinstvo - a takovo je i Marijino - igra veliku ulogu u Utjelovljenju. Posve logično, da ono mora igrati ulogu i u vjeri koja proizlazi iz Utjelovljenja. Majčinstvo ima istu ulogu u životu milosti i posvećenja kao i u životu fizičkog rodjenja.

Sad prijedjimo na Lurd.

PRIJELAZ NA TEMU.

Koji on smisao i cilj u sebi nosi? Evo ovaj: Da sve privede svome Božanskome Sinu. U Kani se ona zabrinula za jednu sitnicu. Rekla je slugama: "Učinite sve što vam on kaže!" Učinak je bio: Čudo pretvorbe vode u vino.

Kršćanstvo našeg stoljeća se razvodnilo. Malaksala je vjera, ohladila ljubav. Još gore! Planula je mržnja na njezina sina. Onako kao na prvi Veliki Petak. To je neizbježivi put propasti. Slučaj u Kani budi u nama nadu. Ako je intervenirala tamo gdje se radilo o sitnici, kako ne bi ovdje, gdje nesreća prelazi u tragediju za čiji opis nema autora na svijetu?

Treba odmah reći da ona u Lurdu nije govorila mnogo. "Prijestolju mudrosti" ne treba mnogo riječi. Uostalom nisu samo riječi govor. Da se misao priopći, da se duše sporazume, ima mnogo načina, često boljih nego ikoje riječi. Ne govori li snažnije od riječi duboki pogled ili šutljivi plač?

Kad ju je Bernardica vidjela prvi put, ona je šutjela. Podigla je svoju lijepu, bijelu ruku i učinila znak križa: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Očarano dijete učinilo je isto.

Braćo!

BIT POSLANJA:

Isus je često naglašavao, da je poslanik Očev. Marija se u Lurdu na samom početku pretstavlja kao vjesnik Oca i Sina i Duha Svetoga, vjesnik Presvetoga Trojstva, koje je počelo svega zbivanja, predvremenskog i vremenskog. Ona dolazi da podsjeti na Trojednog Boga s kojim mora početi svaka ljudska misao i svršiti svaka ljudska ljubav. Majka Boga - ponovno unosi Boga u sredinu iz koje je dobio izgon. To je zadatak njezinog poslanja. Otac je prezren, Sin odbačen, Duh Sveti pogrdjen. Treba se opet vratiti Ocu, prigrliti Sina, isplakati se pred pogaženom ljubavlju Duha svetoga. Podići ponovno ruku prema Njemu, prema dalekom Nebu, koje svoju pruža sa visina, da se s nama izmiri....

Počevši od onoga preloma stoljeća kojega mi nazivamo Novim vijekom, ljudska se misao sve više udaljivala od Boga. Konačno ga je posve zanijekala. Iza misaonog otpada slijedio je moralni. Tada se javila Ona "da prosvijetli one, koji sjede u tami i sjeni smrtnoj". Povratak mora početi odanle odakle je započeo otpad. Zato ona diže ruku prema čelu, prema umu. Ljudska misao, čedo Božjeg uma, mora se vratiti svome Praizvoru, da ojačana njegovim svijetlom raspršti otajstvo mraka - grijeha u ljudskoj duši.

Mi smo imali drsku pretenziju: istražiti svijet džepnom lampom, a odklonili smo sunce milosti i objave. Rezultat je bio: Vidjeli smo samo sebe, svoju vanjštinu, rasli smo pred sobom kao naša sjena pred nama. Sve drugo je ostalo u mraku. Lurd nas želi privesti suncu milosti, koje će obasjati vrednote ljudske duše i veličajnost Boga. To će nas pomukati, da mu se poklonimo. To je bit njezina poslanja.

Odsutnost Oca učinila je da na svijetu više nema autoriteta. Odsutstvo Sina, da više nitko nikome nije brat. Odsustvo Duha Svetoga učinilo je, da više nema prave, istinske, divne ljubavi. Presveto Trojstvo ljudi su htjeli zamijeniti drugim trojstvom: Egalité, fraternité, liberté ! Tri prazne riječi, koje su se uskoro ispunile upravo suprotnim sadržajem. Misao jednakosti rodila je anarhiju, ova robstvo, a obadvoje skupa rastrgalo je bratstvo i čovjek je čovjeku postao vuk.

Ako ponovno želimo doći do mira u duši i svijetu, moramo ponovno priznati autoritet Očev, prihvativši milosno svijetlo Sina i u srcu razbuditi čistu ljubav, Duha Svetoga. Treba opet početi živjeti: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Eto, to je Bijela Gospodja na samom početku naglasila u Lurdu.

NASTAVAK PORUKE.

Druga točka poruke izrečena je riječima, koje je Presveta Majka uputila Bernardici 18. veljače pri 3-ćem ukazanju. "Ja ti obećajem, da ću te učiniti sretnom, ali ne na ovome nego na drugome svijetu..."

Braćo! Ja Vam neću govoriti o žedji za srećom. O tome Vam glasno govori vlastito srce koje je sposobnije da uvjeri nego ičije riječi.

Potraga za srećom postala je manija našega doba. Bijela Gospodja tome ne prigovara. Srce je stvoreno da čezne. Stvar je u drugome. Mi tražimo sreću tamo gdje je nema. Mi odbacujemo ono gdje ona jest. Rezultat: Duboka tragedija!

Blažena Gospa govori o sreći, ali na drugom svijetu. Bernardica ju je dobro razumjela. Zato je pred državnim tužiteljem izjavila: "Ja ne očekujem ništa u ovom životu...." Što to znači? Ukratko: Odbacite iluzije! Sreća postoji samo u nebu.

To je upravo ono što nećemo da shvatimo, ma da u sebi nosimo dokaz protiv sebi. Upravo srce, koje nas goni svjedoči nam, da sreće na zemlji nema.

JEDAN DOKAZ.

U nebeskom i zemaljskom rječniku riječ ljubav je sinonim za sreću. Pa dobro! Dajte mu ljubav prijatelja, braće, oca, majke, žene, djece, domovine, društva - sve mu dajte i brzo ćete osjetiti otkucaje: Nije dosta! Još, još, još! Što ga više zatrpavate, to ponor veći puca. Pružite mu sve i umirete razočarani, da ništa nije bilo u stanju, da ga upokoji, smiri. Sve mu je malo: i ljubav žene i dražest djeteta, i osmjeh cvijeta i vedrina neba i ljupkost proljeća i toplina sunca. Ono traži puninu i trajnost ljepote, dobrote, ljubavi, a to je upravo ono što drugi život skriva!

Onaj život - baš zato jer smo ga nazijekali umom - nameće se jače srcu. Um smo prisilili da laže ili da šuti, a tada je ustalo srce, da krvlju istinu piše. Ono potvrdjuje riječi Bijele Gospodje: Tamo je sreća!

To je govorio i njezin blagoslovljeni Sin, neprevarljiva mudrost. Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta... Ja sam zato došao da imaju život, ali.... život vječni. Što koristi čovjeku ako sav svijet dobije, a dušu izgubi.... Ne boj se malo stado, velika je vaša plaća na nebesima... Tražite najprije kraljevstvo Božje... Brinite se za blago na nebu.., Blago siromašnima duhom... Blago svima onima koje on spominje u svom govoru na Gori. Zašto? Jer je njihovo kraljevstvo nebesko... U kući moga Oca mnogi su stanovi. Idem da vam ih pripravim. Je li mogao govoriti jasnije? Bijela Gospodja ponavlja misao svojega Sina, koju je svijet ili odbacio ili zaboravio.

Je li to barem nama jasno? Što očekujemo od ovoga života? Nisu li i nama možda izblijedile iz duše riječi našeg Spasitelja? Bijela Gospodja ih ponavlja. Na svijetu mogu postojati samo snošljivi odnosi. Sreća - samo u nebu!

OBJAVA IMENA.

Treća se točka poruke veže na objavu njezina imena. Ona se predstavila: "Ja sam Bezgrešno Začeće". Izjava je došla kao potvrda onoga što je Crkva 4 godine prije proglasila istinom, koju svi moraju vjerovati.

Treba istaći, da ona to nije rekla, da nadopuni ili podkrijepi
nauk Crkve. Ona ne pridodaje ništa autoritetu koji je njezin
nepreverljivi Sin. Ona tu istinu ne učvršćuje objektivno nego
rješava subjektivnu poteškoću nekih duhova, samo oživljuje i
osvjetljuje nauk, koji je za neke kršćane postao mrtvo slovo.

Nju se, dakle, može prizvati za svjedoka
da je Crkva nepreverljiva kao i Njezin Sin. Ali više od toga o-
na je objavom htjela reći ovo: Ja sam bezgrešnost - vi ste gri-
jeh! Mrak se odgoni svijetlom, grijeh bezgrešnoću. Uz moju po-
moć vi možete prestati biti grešni. Kao što voda pere nečistoću
tako milost - koje je ona puna oprati će vaše grijehe. Tu je
značenje izvora, koji je potekao iz suhog tla.

Sjetite se zdenca Jakobova, Isusa i Žene
Samaritanke. Ne govori li on tamo o milosti kao o vodi koja te-
če u život vječni? Nije li milost prispodobljena "rijekama ži-
ve vode?" Misao se spontano vraća Jordanu, gdje je krstio Ivan.
Odatle ravno krsnome zdencu kod kojega se zbiva misterij oči-
šćenja, a milost koja je Njoj dana u času postanka - izlijeva
u našu dušu poput vode na naše čelo. Ako imate vjeru kakovu tra-
ži Isus, onda odmah vjerujete u ono što se dogodilo Isusu nakon
krštenja: pojavio se nad njim Otac i Duh Sveti. Jednako tako se
nastanjuje Presveto Trojstvo u našoj duši i počimamo živjeti:
U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Gledajte divnu povezanost nje-
govih riječi i djela! Sve to se dogadja i u času odrešenja u
sv. Ispovijedi.

Sve se, dakle, svodi na jedno: Otvoriti
put milosti u dušu. To je svrha i riječi i djela. To je cilj i
čudesa, koja se dogadjaju u Lurdu. A to je bio i onih iz Evan-
djelja. Zar nije očito, da je Isus sve one koje je ozdravio
na tijelu izliječio i na duši? Lurd je postao nova pozornica E-
vandjelja. U njemu se ponovno radja vjera, milost ali se umnaža.
Jedno tjelesno ozdravljenje izliječi mnogobrojne duše od nevje-
re. Uz čudesno vidljivo vrelo tamo struji snažni milosni nevid-
ljivi potok, koji pere duše, radja vjeru i povraća sažganu mi-
lost.

"Jednog dana sjedila sam na terasi "Café
Royal-a" priča već spomenuta gdja Ruth. Gledam masu koja navire
iz crkve nakon procesije. Najednom komešanje. Nešto se dogadja.
Vidim: grupa nosača tvori počasnu stražu za jednu djevojku, ko-
ja se vraća s blaženim osmjehom i korača kao po zraku. To je
jedna od holandskih hodočasnica. Odnešena je ovog popodnevlja
na nosilima špilji. Nakon 4 godine provedene u krevetu s tuber-
kulozom hrptenjače vraća se na svojim vlastitim nogama, pjeva-
jući uzbudjeno hvalu Bogu. Prepoznala sam jedno od nevjerujućih
francuskih doktora, koji je stajao na rubu pločnika savim blizu
mene. Što mislite o tome - upitah ga nenadano. On se naglo okre-
ne i pobjegne u jedan dućan, držeći rupčić na licu. Kasnije sam
doznala. On je plakao..." Milost mu je pogodila dušu.

Takvi su neizbrojni. Zanimljivo je, da su
svi oni koji su se prvi susreli sa lurdskim dogadjajima i pru-
žili im grčeviti otpor, dobili milost vjere i pokajanja. Jedan
od njih je pisao: "Tri put blagoslovljen dan u koji sam, bio
slatko pobjedjen...."(G.Estrade) G. Macsy načelnik Lacadé, re-
darstveni povjerenik Jacomet - svi su pomrli cjelivajući raspe-
lo. Dr Dozous prvi svjedok dogadjaja piše knjigu: Ja vidjeh,

ja vjerovah! Dr Diday, lionski liječnik, bezvjerac, koji je napisao knjigu izrugujući lurdske dogadjaje, završio je tako, da je hvalio Boga za svoj poraz i javno po Lionu molio krunicu. Dr. Hoerstenberghe pisao je iz Belgije dru Boissarie-u u Lurd 1892 "Možda će vam ovaj list stići, kad budete u razgovoru s g. Zolom. Bit ću sretan, ako to bude. Molim ga, neka pročita ove redke i neka dopusti da mu kažem: Gospodine, ja sam bio bezvjerac kao i vi. Čudo Ruddera otvorilo mi je oči. Istina je, da se je kasnije po koja sumnja znala prošetati mojom dušom. Ali ja sam stao izučavati vjeru i molio sam se i u njoj sam našo sreću i mir kojeg nikada prije nisam poznavao...."

Koliko je takvih? To znaju samo On i ona. Onih za koje znamo nije mali broj. Nepoznatih je više. To isto se je dogadjalo po putovima Palestine kud je prolazio Isus, Za njim je grnulo mnoštvo, kako izvješćuje Evandjelje, da ga vidi, da ga čuje. U Lurd takodjer. Tamo nalaze Njega i Nju uz njega. Možda točnije: Njega uz Nju. Zato se godišnje skupi u Lurdu do 3 milijuna ljudi, 1954. za Marijansku godinu primilo je sv. Pričest u Lurdu 2,300.000 ljudi. Nije li, dakle, točno da je njezina misija privesti sve svome Božanskome Sinu?

Što je, dakle sadržaj lurdske objave?

1.-Privesti duše Ocu i Sinu i Duhu Svetome.

2. Uvjeriti ih, da sreća postoji samo u nebu u zajednici s Trojedinim Bogom.

3. Taj se život osigurava životom milosti, iskorjenjenjem grijeha. On se iskorjenjuje po drugom krstu - sakramentu sv. Ispovijedi.

Braćo i sestre!

Niti se je Bijela Gospodja pojavila niti čudesa tvori zato da zadovolji našu znatiželju, nego da očisti našu dušu od grijeha i privede je svome Božanskome Sinu.

Što dakle? Čemu u Lurdu djela, čemu ovdje tolike riječi? Izvor je davno provreo, voda teče, milosrdje plavi....

Počnite u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!

Odrecite se varke, opsjena, iluzija ovoga svijeta!

Ispovijedajte se, kajte se za učinjene grijehe, molite za milost?

Jeste li se već odlučili? Niste? Onda ste izgubljeni skupa s vremenom kojeg ste utrošili slušajući ovo. Jeste? Onda ste shvatili, razumjeli smisao i cilj pojave Bijele Gospodje kojoj dolazite, koju molite, koju volite. Blago vama, jer ste provalili nebeska vrata. Čeka vas milost, čeka vas vječnost, čeka vas Bog i njegova Majka!

A m e n .

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

DVA KONKRETNA PRIJEDLOGA.

PRVI: MOLITVA.

8

ANALIZA MISLI:

UVOD. - Bijela je Gospodja vjesnica Božje dobrote. Jesmo li odlučili, da se time okoristimo? Stvorili odluku? Dobro! Nu za bezgrešan život potrebna je molitva. To je njezina posebna poruka iz Lurda.

MOLITVA JE PROSLAVA BOŽJEG VELIČANSTVA. - Molitva je prije svega priznanje Božjeg suvereniteta nad nama i zahvaljivanje na dobročinstvima. Pavlova poruka.

POTREBA MOLITVE. - Molitva je elementarna potreba našega života. To svjedoči vlastito srce i duša.

POZIV NA MOLITVU. - Bez molitve nećemo se spasiti.

Braćo i sestre!

UVOD.

Bijela Gospodja i zabrinuta majka ukazala se u Lurdu s nakanom, da nas spasi. Ona je vjesnica Božje dobrote i pripravnosti da nam oprosti, očisti dušu i podijeli mir. Nu sunce utaman izlazi za onoga tko pred njim bježi u podrum ili se skriva u bačvu. Milosrdje Božje ne postoji za onoga tko neće njime da se okoristi.

Vi, koji me slušate već sedam dana, da li ste se odlučili? Hillary i Fuchs čine nadljudske napore po ledenim bregovima Antarktika, gonjeni željom za slavom, koja tako brzo nestaje kao i njihov dah, koji se smrzava, čim izdahnu. Želja za slavom u nebu, koju nam obećaje Bijela Gospodja, zar nije sposobna, da nam prožme volju i stavi u pokret naše moći?

Nu, što ja to činim? Nisam li započeo s uvredama? Ne znače li ova pitanja sumnju u to, da će proslava Njezine stogodišnjice svršiti porazom grijeha u našoj duši i ostaviti djavola da i dalje caruje na prijestolju našega srca? Ovo se doista može smatrati uvredom. Ali ja bih zaista želio, da ste vi uvrijedjeni mojom sumnjom, jer bi to značilo, da ste svi pri svijetlim odlukama. Ali, braćo, ja znam, da je mnoštvo slušalo Pilatov govor o Isusovoj nevinosti, a na njegov upit: Koga hoćete? - stravično i neobjašnjivo riknulo: Barabu! Na žalost ima duša, koje se Isusu dive, ali djavolu služe. Eto, taj strah izložio me opasnosti da Vam se zamjerim. Božja Majko, ne dopusti, da itko takav bude medju nama! Učini, da svi koji se dive Tvojoj veličini, okoriste se Tvojim milosrdjem!

Sad želim prenijeti jednu njezinu posebnu poruku.

Činjenica je, da je Ona pri prvom ukazanju, prije svake druge riječi, počela moliti. Molila je s očaranim djetetom, koje je automatski posegnulo za svojom krunicom, onaj dio koji se odnosi n Boga. Kod Zdravomarija ona je samo prebirala zrnca. Posve razumljivo! Ona se nije mogla sebi moliti! Kod 6-tog ukazanja beskrajno se rastužila, zagledavši se u daljinu, a zatim rekla djetetu ovo: "Moli se za siromašne grješnike i za tako izopačeni svijet."

Braćo i sestre!

Vijek koji je Boga odbacio, prestao je i moliti. Oholost, koja mu je otkazala suverenitet, odrekla se i njegovih dobročinstava. Pod devizom: "Nebo vrapcima, zemlja nama" čovjek je stao zidati sreću "samo o trudu svojem" - kako veli Kranjčević. On se odrekao Božje pomoći i prestao se moliti onome za kojega je tvrdio, da ga nema ili da ga za nas nije mar. Jedan mali broj skrivao je vjeru u srcu i molitvu na usnama. Nu pritisnut nadiranjem opačine i nevolja i on polako gubi pouzdanje i sumnja u Božju dobrotu, čudeći se zbunjeno, zašto on mirno spava, dok oluja divlja, a oni dreče: "Pogibosmo"! Tako je očito, da se moli malo, a i ono malo - slabo.

Bijela Gospodja - točno u skladu sa učenjem svojega sina, koji je molitvu naložio kao nužno sredstvo spasenja i sam dane i noći provodio u njoj - potiče ljude, da se prihvate molitve, ako žele biti spašeni.

Ona upravo zaklinje, da se moli. Zbog čega?

1. - Ona vidi neizbrojno mnoštvo grješnika, koji propadaju u ognjeno more.

2. - Ona vidi, da se svijet u svom bezumlju približava jednoj takvoj kataklizmi, kakova nije zabilježena.

3. - Njoj je jasno, da se tome može izbjeći jedino tako da se prigne glava pred Božjim veličanstvom, da se ruke sklope i zamoli milost.

Ponosan sam, što smijem biti vjesnik njezine poruke. Jeste li je Vi voljni slušati uza sve to što je izgovaraju nevrijedna usta?

MOLITVA - PROSLAVA BOŽJEG VELIČANSTVA.

U našoj duši, braćo, postoji uzvišena moć po kojoj smo u stanju uzdići se do spoznaje Boga. Doznajemo da On jest, da je vječna beskrajna savršenost i počelo svake druge savršenosti. On je veličina nad svakom veličinom, moć nad svakom moći, mudrost iznad svake mudrosti, ljepota nad svakom ljepotom. Očarana ovom veličajnom spoznajom ljudska duša ne može ostati ukočena u jednoj oholoj šutnji. Ona prelazi u zanos kojim slavi veličinu i hvalospjev kojim se klanja veličanstvu. Ako na pojavu jedne ljepote uzdrhće sva publika u kazalištu i prospe se bučni aplauz neodoljivom smiješku sa pozornice, kakav zanos neće ispuniti dušu pred Božjim veličanstvom, koje se očituje preko svojih djela!

Njeg gledeć jača moć andjela,
što pojmit žude utaman
neshvatljivo visoka djela,
svedj divna ko što prvi dan! (Faust-Prolog)

Jest! "Nebesa navješćuju slavu Božju" i planine se prigiblju pred njegovim veličanstvom, Kako ga ne bi veličao um, kojemu je poklonio svijetlo, kojim je sam obasjan! Stanite na obalu potoka. Kud god teče, on šumi pjesmu svojemu izvoru. I kad sam natapa livade koje se zelene i uživa u cvjetnom sagu svojih obala, nije li to zapravo voda koja neprestano s izvora pristiže? Ako kaplja rose odrazuje svijetlo i čar spektra, nije li to zapravo čar sunca sa dalekog neba?

Čovjek i sve stvoreno Božje je djelo. On je Stvoritelj i providencijalni uzdržavatelj svega, što postoji. U redu! Po prvom zakonu slobodnog bića Bog ima pravo na priznanje i zahvalnost. On pravo - mi dužnost!

Time smo došli do pojma molitve, koja nije drugo nego uzdignuće uma i srca Bogu, kojim ga priznajemo suve-

renom svega, iskazujemo svoj poklon i zahvaljujemo na dobročinstvima. Pavao je doviknuo Solunjanima i preko nih svemu svijetu: "U svemu zahvaljujte, to je volja Božja!" (I.Sol.1,18) To je onda i Božja slava. Crkva u ime kršćanskog puka obznanjuje: "Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, Tebi uvijek i svagdje hvale uzdavati..." Psalam 65: "Sva zemlja neka ti se klanja i pjeva ti slavu" Quia tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus Altissimus....

Eto, braćo, to je pojam molitve, to je svrha molitve, to je nužnost molitve!

POTREBA MOLITVE.

Molitva i prije nego što ona pokrene Gospodina, da nam udijeli dobročinstvo ima jednu nutarnju snagu o kojoj mi kršćani moramo voditi računa. Kad je dobro obavljena, ona stvara zaslugu, a to Bog ne može ostaviti bez naplate. Naša molitva postaje naše blago. Taj čin kreposti svraća Nožju pažnju, a svratiti na se pozornost svemožnog Boga, tko će od kršćana reći, da je to mala stvar?

Nu njezin se učinak ne zaustavlja samo na zasluzi. U molitvi kojom kršćanin održava kontakt s Bogom krije se misteriozna snaga, koja je kadra proizvesti nečuvene promjene u ljudskoj duši. Prije nego što nas Božja ruka dirne, prije dobivene milosti, prije nego nam se pridruži milosna snaga, u našoj se duši zbiva jedna čudesna transformacija, koja ima svoje obrazloženje u samom dodiru sa vedrinom, blještavim, čistim regijama Božjega milja kao što tijelo poprima miris iz prisutnosti parfema. Tu duša prolazi svoju klimu, podneblje pod kojim može da cvjeta i buja.

Duša bez molitve - biljka bez vode. Molitva ulazi u zakon obstanka, rasta i razvoja našeg milosnog života. Ispravno je reći: Sahara je pustinja, jer nema vode; Milosna pustoš, carstvo grijeha postoji zato, jer se ne moli.

Budući da je to tako, Bog je našao načina, da nikada na to ne zaboravimo. Da nas podsjeti na dužnost, on je molitvu navezao na naše potrebe. Tako nas vlastite potrebe potiču, da vršimo dužnost. Učinio nas je ovisnima i potrebnima o Njemu u naravnom i nadnaravnom redu. To znači: Mnoge milosti i tjelesna dobročinstva rezervirao je svojoj dobroti i našoj molitvi. Odlučio ih je dati samo na naše zamolbe sa zemlje.

Da se ne ustručavamo, objavio nam je istinu o svome očinstvu. On je Otac koji će se uvijek odazvati na naše odzivanje. Otac dobre i neposlušne djece. On prima izgubljenog sina i odlazi u potragu za jednom izgubljenom ovcom. On nas nuka, što više, nalaže: Molite i primit ćete, kucajte i otvorit će vam se! Njegov nam sin priča priču o noćnom nasrtljivcu, koji traži kruha. Time nas je ovlastio, da mu se smijemo obratiti u svako vrijeme. On nas nadalje sam uči veličajnu molitvu, koja počima sa ljupkim "Oče naš" i u kojoj nijedna naša potreba nije neobuhvaćena. Ukratko njegov je plan: da ono što je dao bez ikakove molbe nadopuni po našim molitvama.

Potrebu za molitvom osjeća duša tako kao tijelo za hranom, pluća za zrakom. Čini se, da Vi niste voljni to odmah priznati. Pa dobro! Da Vam dokazujem! Poslužit će mi u tome vaše vlastito srce.

Imate li iskustvo o ekspanzijama srca?

SVJEDOČANSTVO SRCA.

Ako je preplavljeno radošću, ono treba nekoga, da se izlije.

Ako je preplavljeno tugom - još više!

Puno srce i samoća - tome se smije dati ime: Pakao. Jedan veliki Francuz je rekao: "Un seul otre Vous manque, tout le monde est depeuplé! Točno! Manjka vam jedno biće - opustošen je sav svijet!

Ako osjećaje povjerite ljudima, uz rijetke iznimke, to će biti bacanje biserja pred svinje. Oni će vas prije ili kasnije izrugati ili planuti zavišću, a ova roditi prezirom. Nemojte misliti, da je puno onih koji bi uživali u vašoj sreći. Mnogo je veći broj onih koji će pokušati da vam je zamute.

Ako se pred njima isplačete, u riječima kojima će vas tješiti, vi ćete prepoznati njihov pakleni užitak. Vašoj boli pripravni su čak pridodati još nešto - da zacvilite jače.

A gle, srce Božje, ako po molitvi u nj uronite, uživat će u vašoj sreći i dodati joj još svoj božanski pritok. Ako plačete, ako ste osamljeni i napušteni, pridružit će vam se dva osamljenika i patnika s Kalvarije: Prezrena majka i raspeti Sin, da podijelite vol na troje, pa će "Majka boli" i "Čovjek patnje" koji je preuzeo na se sve boli svijeta - preuzeti na čas i vaše.

Molim sva ranjena srca, koja su toliko puta našla utjehu u polutami crkve pred križem, da potvrde ove moje riječi.

Braćo!

Činjenica je, da smo mi često puta u naravnom i nadnaravnom redu nemoćni kao djeca. Ne možemo se riješiti grijeha, ne možemo udovoljiti svakoj životnoj potrebi. Što dijete čini, kad ne može dohvatiti ono što mu treba i želi? Pruža ručice, moli, upire oči u mamu. Ako je ne može pridobiti svojim nježnostima, ono je nadvladava svojom vikom i plačem. Što čini bijednik, kad ga nužda, jača od srama, izvede na ulicu da prosi? Pruža ruku, moli, čak zaklinje. Kad smo u stisci, ne molimo li sami intervenciju moćnih? Ne prosjačimo li često ljubav srdaca i pomoć snažnih ruku?

Ta od svega svijeta priznata potreba najdublji je razlog za molitvu Onome, koji je obećao uslišati i može uvijek pomoći. Ima ih, koji zabacuju molitvu Bogu zbog tobožnjeg ponosa i preziru one koji sklapaju ruke.: Nu, gledajte ih, kako se često ponizuju, ližu petu, umiljavaju se onima, koji su vrijedni - ne molitve nego prezira. Mi ih ne bismo ni spomenuli, kad nam ne bi služili, da i oni sami potvrde ovaj zakon:

Svako biće koje vidi, koje spoznaje, koje osjeća svoju bijedu, ima nagon da moli!

Um, srce, vlastite potrebe nalažu nam molitvu. Moliti je toliko prirodjeno čovjeku kao što je Bogu prirodjeno slušati je!

Duša koja moli vrši ovo:

Priznaje Boga gospodarem i stvoriteljem i svoju ovisnost o Njemu. Priznaje ga dobročiniteljem. Divi mu se i klanja njegovu veličanstvu. Slavi njegovu očinsku dobrotu i skrb za stvorenja. Budi svoju vjeru i pouzdanje, nada se njegovu kraljevstvu. Poklanja mu svoje povjerenje i time dobiva sigurnost u duši, mir u srcu, utjehu u životu, pravo na vječnost.

To je upravo ono, što nam osigurava sreću na nebu i snošljiv život na zemlji. Po tome odmah vidite čega je lišena duša koja ne moli. Ujedno je očito, kako je bez molitve nemoguće zamisliti kršćanski život na zemlji.

Nu dobro! Je li to uvjerljivo? Da li je točno? Jesmo li u to osvjedočeni?

Bijela Gospodja traži molitvu. Ona nije donijela novi zahtjev. Ona oživljuje zaboravljeno, poziva na nužno. Ne, Ona tvrdi, ona ponavlja - bez molitve nema i ne može biti spasenja!

Jeste li odlučili propasti? Onda ne trebate vjerovati ni to što vjerujete, činiti što činite. Jeste li odlučili spasiti se? Onda braćo moja molite, mnogo molite!

Da još na nešto upozorim!

Vi možete vjerovati u Boga. Vi se možete do krajnosti uzrujavati, kad čujete gdje se protiv njega govori ili ga psuju. Vi, zadojeni tradicijom, koja povezuje Boga i naše narodne običaje, možete na svoj način i svetkovati neke blagdane. Šarati pisanice i kititi bor! Ali, uza sve to, braćo, vi nikada nećete vidjeti kraljevstva Božjega niti osjetiti zadovoljstva na zemlji, ako ne budete molili. Vi imate pluća koja trebaju zrak. Srce kome je potrebna krv. Vi imate dušu kojoj je potrebna molitva kao conditio sine qua non za svoj milosni život.

Eto, ja Vam obrázložih poruku Bijele Gospodje. Ona ne bi tražila nepotrebno. Vi uvidjate nužnost.

Eh, dobro!

Hoće li se Vaše ruke večeras skladnije sklopiti? Hoće li se zrnca krunice nježnije nizati? Hoće li se usne pouzdanije micati? Hoće li srce toplije šaptati? Hoće li duša pripravnije, radosnije, srdačnije moliti?

Gospodjo Bijela, daj da to bude večeras i sve do smrti!

A m e n !

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE!

DVA KONKRETNA PRIJEDLOGA.

DRUGI: POKORA.

9

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Slika vjerskog života sadašnjice. Četri kategorije. Komo je namjenjena propovijed?
ISUSOV ZAKON OVOZEMNOG ŽIVOTA.	Svi bismo mi htjeli bilo svijesno, podsvijesno ili nesvijesno vratiti raj na zemlju. To su iluzije. Trčba obim nogama stati na tlo stvarnosti. Bitni sadržaj ovoga života jest: patnja.
ISUSOV SLJEDBENIK. -	"Neka ide za mnom..." Kuda? Opis Isusova životnog puta. Razbijanje iluzija jedne majke.
OPRAVDANJE POKORE. -	Posudjene riječi velikog Bossuet-a.
ŠTO SE KONKRETNO TRAŽI? -	Mržnja na grijeh, vršenje svojih staleških dužnosti, mrtvenje nutarnjih i vanjskih sjetila.
ZAKLJUČAK I APOSTROFIRANJE. -	Na kakvo je tlo palo sjeme? Da li sam govorio utaman? Opravdana je nada. Marija je pokrenula duše

----

Braćo i sestre!

Slika vjerskog života našega doba izgledala bi ovako:

UVOD.

- Jedni su prezreli Isusa i njegovu nauku. Proglasili su ga krivcem za našu nesreću. U ime sreće i napredka čovječanstva treba ga eliminirati iz svijesti i života. Odatle potječu borci protiv Isusa i njegova zakona.

- Drugi niti imaju drskosti da prezru niti smjelosti da ljube. Njih ne zanima što je istina. To je Pilatova čeljad. Njihov se život iscrpljuje u grozničavoj borbi za ovozemno postojanje, u neprestanim tužaljkama na životne tegobe i u intenzivnom priželjkivanju jednog bezbrižnog i mirnog razdoblja. Njihov je djelokrug mali. Ili miruju ili se kreću samo oko svoga repa. U svakom slučaju stvarnost je samo tolika dokle dosižu njihove niske potrebe i neobuzdani životni zahtjevi.

- Treći vjeruju, znaju ocjenu i ovog i drugog života, muče se da se održe u postojanosti, ali ratuju bez oružja. Odbacili su sredstva obrane koja je preporučio Isus. Tih nam je žao. Oni su nerazboriti junaci, kojima je prije ili poslije sudjeno poginuti.

- Četvrti - vrlo mali broj - čeznutljivo pjevaju pjesmu domovini i nezaustavno kroče vrhovima odakle se prosiplje svijetlo blažene vječnosti.

S prvima nam se časno boriti: snagom istine i jezikom čestitosti.

Druge nam je ostaviti. Oni žive samo zato da nešto ušićare bilo iz Božjeg vrta bilo iz vražje bašče. Niti je tobože sve Božje voće slatko niti sve vražje gorko. Pripravni su okoristiti se od jedne i druge strane, ali koristiti ne mogu ni jednima ni drugima.

Četvrtima nam se diviti i nastojati, da se za njima veremo. S naprezanjem, sa stankama, sa odmorima, ali neopozivo.

Treće nam je savjetovati i zaštititi njihovo plemenito nastojanje. Pobjeda iziskuje isto toliko razbor uma koliko hrabrost srca. Nije samo jedan junak poginuo ludo.

Propovijed je, dakle, namijenjena junacima, koji su, oslonivši se previše na srce, zapostavili razbor. Planirajući svoje podvige i rezonirajući o svojoj posebnoj taktici, oni su zaboravili i savjete i naloge Vodje. Njima se obratila Blažena Majka, Bijela Gospodja Lurda.

Bila je srijeda, 24. veljače. Prikaza se ukazala, ushićenje Bernardice se ponovilo. Najednom se dijete okrenulo prema gledaocima i zaplakano u licu, jecajućim glasom izgovori tri puta: "Pokora! Pokora! Pokora!"

Oprostite, ali ja osjećam neku tihu struju nelagodnosti, koja je pljusnula preko Vašeg srca. Zar o tom? Što više - kao da čujem neku obzirnu poruku o kojoj se izražava molba, da Vam o nečem drugom zborim. Nu večeras brodim protiv vjetra. Usudit ću se govoriti bez suglasja Vašega srca, kako bih na kraju zadobio priznanje Vašeg plemenito uma.

ISUSOV ZAKON OVOZEMNOG ŽIVOTA:

Život svih nas, braćo, uglavnom je takav, da svijesno, podsvijesno ili besvijesno težimo da se na zemlju vrati izgubljeni raj. O bezumlja! O dječje li naivnosti! Kad je Bog nešto zatvorio, tko je kadar da odključa? Kad je on isčupao stablo života, tko da ga nasadi? Stanimo obim nogama na tlo stvarnosti! Imajmo pred očima zbilju! "Život je čovječji borba" - rekao je Job. Ovdje caruje patnja. Svi koji Bogu služe, a i oni koji to ne čine, moraju iskusiti teret posiva i prije ili kasnije vidjeti, kako se sve zemaljsko pretvara u ništa. Zar i grješnici ne trpe? "Svijete, vidio sam tvoju sreću. Ono što mi daješ, opet uzimlješ". (Walter v.d.Vogelweide) Život je patnja. Sreća služi prije za dokaz Božjeg neprijateljstva nego prijateljstva. Ja to sada ne mogu na široko obrazlagati. Evo zbijenih riječi Schillera u "Ring des Polykratos":

"Uistinu, moram te smatrati sretnim..."

-O, joj! Bogovi žele tvoju propast!
Bježim dalje da s tobom ne umrem...."

Tako on. U kršćanstvu je pogotovo to jasno. Sjetite se Isusova govora na gori. Tamo se obećaje blaženstvo onima koji pate.

Poslušajte izjavu: "Tko hoće biti moj učenik, neka uzme svoj križ odreče se sebe i ide za mnom...."

Da to malo promotrimo!

"I ide za mnom..." Kuda? Onuda kuda on ide. Pa dobro! Pokušat ću Vam orisati malo njegov put, ako ste ga zaboravili.

Rodjenje - Štala!

Zipka - slama!

Miran život - Bijeg kroz stravičnu noć.

Kuda? - U Egipat, medju zaklete i historijske neprijatelje svoga naroda.

Vedro djetinjstvo - Potpuna životna neizvjesnost. Niti zna gdje zakloniti glavu ni od čega živjeti.

Sretna mladost - U nazaretskoj čovaruši i radionici svoga hranitelja.

Nastup i život - Bura pogrda od najbližih.

Rodjaci su prvi telalili: On je lud. Sugradjani ga vuku na hridinu da ga s nje strmoglave.

Dobar glas - Nazivali su ga izjelica i pijanica. Kamo bih došao, da Vam sve izbrajam. Zaustavite se još časak na hapšenju u maslíniku, na sudu na kojem se okupio zvjerinjak, na bičevanju kome prisustvuju hijene, na pljuvanje koje izvodi najdublja niskost, na trnov vijenac, kojega savija pakost, na zločinačku pravdu, koja se ruga istini i perući ruke, utvara sebi da sapire njegovu krv, na pad pod križem na zavoju Tiropejon, na raspeto tijelo raskriljenih ruku koje obuhvaćaju svemir i kažite - kaži ti, ljudski ume, kad je on u svom životu imao i malo svijetla, osim onog iznad Betlehema, koje je sjalo da nama osvijetli put k Njemu, ali grijalo nije, da ugrije na slamici prozeblog Njega.

Dakle? "I ide za mnom..." Vidite li, kuda, braćo! U patnju, u stradanje, u smrt! To je njegov zakon!

Ako ovo nije dosta da uvjeri, podsjetit ću Vas na jednu majku. I ona je jadna sanjala kao i naše - dobre, drage, ali nerealne majke. Bila je to majka sinova Zebedejevih. Uzela ih za ruku, osmjelila se i zamolila ga: "Učini,da ova moja dva sina sjednu tebi jedan s desne drugi s lijeve u kraljevstvu tvojemu."

Ja se služim govorničkom slobodom, pa predmjevam, da su je apostoli bijelo pogledali. Petar i vatren i sklon na položaje, možda je čak škrinuo zubima... Baš upravo! Ona dva! Taman se dosjetila! A gdje će oni? Nije li se svaki od njih potajno nadao tome mjestu i osiguravao ga sebi u nabujaloj mašti?

Oprostite mi, ovo malo smijeha! Zgodno je, da uvidite, kako je bila smiješna, a prema tome i mi, ako to od Isusa čekamo. On ih jednostavno upita: "Možete li piti kalež....?"

Što je u kaležu? Dingač? - Dakako! To je kalež krvavog znoja i beskrajne boli za koga On moli prostrt posred maslinika, da ga Otac ukloni od njegovih usana. Kalež čemera i jada, gorčine i žuči, muke i besprimjernog stradanja. Otac je ostao uporan. Nije uslišao molbu. Pravda je velika kao i milosrdje. Ona traži: Moraš ga piti!

Nije ga, dakle, oduzeo - Njemu kojega je nazvao "sinom koji mu je omilio", njemu kome tepa "moj ljubljeni sin". U ime čega, braćo, da ga otkloni od nas? Zar zato što smo spiskali očevinu u tudjoj zemlji, nabacali se na nj pogrdama, gurnuli mu u taj užas rodjenoga sina, prezreli ljubav i dobročinstva i prkosno otišli čuvati vražje svinje, želeći se nasititi žira, a prezirno odbijajući gozbu u Očevoj kući. Radi čega to bezumlje? Samo zato da ne priznamo, kako je to sve njegovo vlasništvo, da ne moramo reći, kako je hrana, koju uživamo njegovo dobročinstvo. Trebalo je biti zahvalan i jesti. Ne, mi smo prezreli i otišli gladovati. I sad bismo htjeli, da nam glad pretvori u sitost, gorki žir u slatki med....

Nevidjenog li bezumlja! Nečuvene li drskosti!

"Non peperçit Filio...." Nije oprostio vlastitom, rodjenom, svetom Sinu. Što mi to onda od njega tražimo? Što bismo htjeli? Da se uvijek osvećuje na svetima, a zločince tetoši?

Isusov zakon ovozemnog života jest patnja, ne uživanje. Tko to nije razumio, taj nije shvatio ni jedno slovo Njegova Evandjelja. Tko se na to ne može odlučiti, taj nije krenuo za Isusom, on ne spada u vojsku živih ni u broj izabranih. Na ovom svijetu mi ne možemo Isusa od križa rastaviti. Tko neće križ, neće ni Isusa.

Poslušajte, što kaže nekadašnja zvjerka, koji je na duši imao mnogo Isusovih sljedbenika, a kasnije - pred Damaskom - bio od Isusa svladan: "Mi moramo s Kristom trpjeti, da se s njim i proslavimo...." Sic! Tu smo!

Isus je imao život patnje i svoj Veliki Petak. Da! Ali kratko za tim došla je zora uskrsnuća, proslavljenog života. Zatim je došlo uzašašće, ulaz u sreću i život, da više nikad ne umre. Slušate li vi braćo, ove riječi? Da više nikada ne umre,... da udje u svoju slavu i život gdje nema ni boli ni suza, blaženstvo kakovo oko nije vidjelo, uho čulo, ... Gle, gdje će stići, kamo će doći onaj, koji se odreče sebe i ide za njim! Patnjom se zadovoljava Božje pravda i zaslužuje Božja ljubav. Kad prodje kazna, dolazi sloboda, kad prodje ovaj kratki život, dolazi neprolazna vječnost.

Put Isusov i svih koji se odlučiše za nj jest ovaj: Od Betlehema kroz more jada na Kalvariju. S Kalvarije na Tabor. Smrt, uskrsnuće, proslava na veliki dan suda zatim ulaz u blaženstvo, koje je "pripravljeno od postanka svijeta".

Eto, što sam htio naglasiti, da uzmognete lakše primiti riječi Bijele Gospodje, koja oživljava jeku riječi, svojega Sina sa Gore i dovikuje: Pokora! Pokora! Pokora! Zvuče li Vam te riječi čudno? Ako da, onda je to loš znak. Znači: ne mislite duhom Isusovim. Kome je ta riječ strana ni riječ Isusova mu nije bliza.

Pokora je složen pojam od četiri čina:

OPRAVDANJE POKORE.

1. Grijeh valja neopozivo smatrati za zlo.
2. Mrziti ga i kajati se, što smo ga učinili.
3. Stvoriti odluku, odreći ga se zauvijek!
4. Vršiti čine kreposti i djela mrtvenja, da zadovoljimo za nanešene uvrede.

Dobro! Tko želi za Isusom, može li ovo ne htjeti?

Nužnost pokore upire se na ono što je lijepo rekao Bossuet:

"Ne moramo li se bojati, da se Božja dobrota, koju tako preziremo, ne okrene u srdžbu? Ako je njegova pravda tako stroga nad poganima, kakova će biti prema djeci,

jer je ocu teže imati nevjernu djecu nego zle sluge... Mi, dakle, moramo poduzeti protiv sebe ono što bi morao Bog... Što budemo više plakali nad bijedom u koju smo pali, više ćemo se približiti dobru, koje smo izgubili...."

Ivan je grmio: "Pokoru činite, jer se približilo kraljevstvo Božje...."

Isus dovikuje: "Ako ne budete činili pokoru, svi ćete izginuti...." Ovaj se rod izgoni samo postom i molitvom...." Za one koje je grijeh opsjeo kao spužva vodu, uspješna je samo molitva i pokora.

Da li ovo usvajate? Slažete li se s tim? Ili možda pomišljate, da se Isus vara? Ne budimo, braćo, djeca! Mi koji priznajemo istinitost Božje riječi, zar ćemo pokušati da djelima i životom natjeramo Isusa u laž? Bože sačuvaj! Vi biste u tom slučaju bili slični onim jadnim i pakosnim farizejima i saducejima i - što ja sve znam kako se taj nakot zvao - koji su maštali, kako bi ga uhvatili u riječi. Svaki put, kad im je mašta podigla smjelost na taj stupanj, da mu se približe, oni su bili istog časa smrvljeni njegovim premudrim odgovorima. Idete li Vi zato za Isusom, da umnožite njegovu slavu ili povećate glupost ljudi, koja već onda nije bila mala? Ta, kud ja to zadjoh? Vi ste Isusovi. U redu! Onda odbacite iluzije! Odrecite se opasaka! Jedan engleski kulturni historik (Lunn) izrekao je svoj sud o darvinizmu i evoluciji ovako: "To je glupa opaska znanosti!" Nisu li naši sudovi koji put luda opaska Božjoj svemudrosti? Izbjegnite, kršćani dragi, pod svaku cijenu takvo poniženje - radi sebe, i radi Njega!

Što nam je dakle konkretno činiti?

1. Strpljivo podnositi teškoće života i ne mrmljati na providnost Očevu. Podnošenjem teškoća brišu se kazne za grijeh, dobiva se milost, Bog biva više proslavljen.

2. Vjerno vršiti svoje staleške dužnosti. To je volja Božja.

3. Mrtviti nutarnja i vanjska sjetila. Obuzdavati neurednu ljubav prema časti i grešnom užitku. Boriti se protiv zahtjeva strasti, koje nas odvlače od Gospodina. Treba obdržavati post, dati milostinju. Valja se znati odreći dragovoljno nečega, što nam baš nije potrebno iz ljubavi do Isusa i za obraćenje grješnika. Ne bojte se, neću Vam reći da nosite kostrijet, da se bičujete, da se hranite skakavcima kao sv. Ivan. To je rezervirano za heroje, a njih je na žalost malo. Ali, ako se koji put ne možete odreći kino-predstave, komada mesa u petak, svrbeža na jeziku, da nekoga obazrivo ili temeljito ogovorite ili podnijeti malo zime, da dajete Bogu čast u crkvi, onda... onda sam ja, braćo, govorio onima kojih ovdje nema i prosuo riječi utaman.

Bijela Gospodja nas poziva ne da neutješno i bolećivo plačemo nad propašću nego da učinimo, poduzmemo nešto za spas grešnika. Tada će se naći desetorica kojih nije bilo u Sodomi....

U tom slučaju naša Ninivа neće propasti!

ZAKLJUČAK I APOSTROFIRANJE.

Da li sam Vas uspio uvjeriti? Da li pokrenuti? Kud je sjeme palo: na zemlju ili kamen? O kad bi to bilo! Kad bi se svaki od Vas večeras odrekao barem jedne sitnice u čast Isusa i njegove Majke! To bi značilo proizvesti cvijeće na livadi usred zime i pijev ptica usred noći. To bi značilo splesti veličajni lovor-vijenac, koji bi barem za čas zamijenio onaj trnovi oko Isusova čela. A to bi mu omogućilo da barem za čas odahne od bola.

Braćo!

Devetnica je završena. Hvala za strpljivost i zanimanje! Riječi izrečene iz ljubavi - probudit će, nadam se, ljubav prema Njoj. Meni se čini, da je ta nada sigurna.

Proljeće je. Kolanje započima. Dah života se iz daleka naslućuje. Tako je u prirodi. Čini mi se, da je tako i u nad-prirodi... Vjera se budi, započima kolanje, Sunce-Marija mami pupove.

"Kada mlado drvo stane da zeleni, vrtlar znade: bit će cvijeća zatim ploda u jeseni." (Faust)

Srca napucavaju. Rascvast će se vjera kao mlado proljeće, koje će roditi plodom ljubavlju prema Njemu i Njoj jedne životne jeseni. Tako, tako, tako neka bude,

A m e n , A m e n !

PROSLAVA STOGODIŠNJICE GOSPE LURDSKE.

ZAKLJUČNA PROPOVIJED.

lo

ANALIZA MISLI:

UVOD. -	Osvrt na devetnicu. Uvodna raspoloženja.
TKO JE ONA? -	1. BOŽJA MAJKA. - To je izvor njezine veličine. Njezin Sin je Bog. Ona je u najužoj vezi sa Stvoriteljem.
	2. BEZGREŠNO ZAČEĆE. - Što je to? Kako obrazložiti? Ona je biće koje nadvisuje sve što je stvoreno, što će biti stvoreno i što je uopće stvorivo.
	3. DJEVICA I MAJKA. - Obražloženje jednom slikom iz života. Jedinstveni slučaj, samo Njezin privilegij.
UPORIŠTE NADI. -	Ona je Bogu najbliža po srcu, Ona mu je najdraže dijete. Kako bi joj onda Bog morao nešto uskratiti, molbu odbiti. To je uporište našem beskrajnom pouzdanju. Ostaje samo jedno: Moliti se Presvetoj Djevici.
JEDAN PRIMJER I ZAKLJUČAK. -	Mi smo jadna siročad Njezina. Bezumna, ali opet Njezina. Ona nas se ne odriče. Natrag k Majci i mi ćemo sigurno biti spašeni.

Braćo i sestre,

štovatelji Majke Božje!

UVOD

Devet dana mi smo posvetili Bijeloj Gospodji Lurda. Uvjeren sam, da je naša vjera ojačana i da je pouzdanje naše veće. Razmišljajući o divnim zbivanjima u Lurdu, mi smo pripravni ponoviti ono što je rekao jedan vojnik svome drugu, dok su promatrali Bernardicu kod špilje: "I sad će još netko tebi i meni reći da je ovo izmišljotima. Bome će od sada imati posla sa mnom svi vragovi kasarne!" (Bertrin).

To su bile njegove riječi.

Mi smo još više kadri reći. Promatrajući čudesna zbivanja, koja se dogadjaju u Lurdu, pripravni smo usklíknuti: "Digitus Dei est hic - Prst Božji je ovdje!" Tu je Njegova svemoć, tu je Njegova snaga, tu je Njegova nesavladivost! "Tko, tko je sličan medju moćnima Tebi, Gospodine, koji tvoriš čudesa!"

Još više! Mi smo u stanju reći ono što je izjavio glasoviti etimologist Fabre: "Ja ne vjerujem u Boga, ja ga gledam!"

Isti je slučaj s nama. Mi gledamo, vidljivo motrimo Božju moć, Božju snagu, Božju silu, koja se manifestira u Lurdu.

U lijepoj molitvi "Zdravo Kraljice" mi molimo Presvetu Majku, da nam poslije ovoga progonstva, pokaže Isusa. Ona nas je predusrela. U Lurdu nam je pokazala Njegovu moć i slavu.

Pastiri su pali pred čudesnim svijetlom. Mudraci su pali pred čudesnom zvijezdom, a mi, dvadeseto stoljeće, pada pred Gospodina pred čudesnim zbivanjem u Lurdu.

Braćo moja! Veličajna je Božja moć i snaga, silna su Njegova djela. Ona jačaju našu vjeru, osvježuju nadu, bude pouzdanje. Oni koji se vraćaju iz Lurda pripovijedaju, kako vjera nabuja u srcu i prostruji kroz duše kao struja vode u obližnjoj Gavi, kad se nakon procesije sa svijećama u kasnu večer mnoštvo slegne špilji, a kroz lurdske klance se prolomi zajednička pjesma: "Je crois en Dieu!" - Vjerujem u Boga Oca Svemogućega! Te riječi ovog časa snažno zvone u našoj duši i dopiru do naših usana i mi smo pripravni razdragano usklíknuti: "Vjerujem u Boga Oca svemogućega!"

Da ta vjera ostane uvijek svježa i jaka da to pouzdanje ostane trajno, što nam je, braćo moja, činiti?

Evo što:

TKO JE ONA?

1. BOŽJA MAJKA.

1. Da je upoznamo bolje.
2. Da je ljubimo jače.
3. Da joj se molimo žarče.

Da pridonesem malo Vašoj spoznaji o Njoj! Tko je Ona? Žena. Točno - kao i svaka druga žena, ali opet posve drukčija nego sve druge žene. Ona je majka. Točno - ali opet drukčija nego sve naše majke. Razlika je u sinovima. Ona je rodila dijete - grijano njezinim srcem, sazdano od njezine krvi - i to dijete jest svemožni, silni, vječni Bog. Ona ima sina i taj sin je onaj koji je stvorio i Nju i cijeli svemir. To je uistinu čovječjem umu nedostupno, ali to je toliko stvarno, koliko je stvarno nedohvatno. Ona je majka svojega Boga i tri put svetom Bogu smije kazati: "Sinko moj!"

To je izvor njezine veličine. To je čini, da je najveličanstvenije i najveće stvorenje, koje se je pojavilo i koje će se ikada moći pojaviti iz Božjega krila. Kažu, da je majka Napoleonova bila ponosna. Isto tako Cezarova. Jamačno i Eisenhewerova. Majke velikana! A Ona? Ona je majka vječnog, svemožnog, svetog Boga, čijem kraljevstvu "neće biti kraja." Pred tim su i nebesa ostala zapanjena. I ona su se pitala: Tko je ta, što dolazi iz pustinje, sa zemlje? Nebesa su kroz vjekove veličala Oca Boga Sina. Ona su jedva mogla slutiti, da će jednog dana uz Boga Oca sagledati Sinovljevu majku.

Promotrimo je sada odavle:

2. BEZGREŠNO ZAČEĆE.

Ona je Bezgrešno Začeće! Da nam je to shvatiti! Da nam je u sadržaj toga ući! Da nam je smoći riječi! Hoću li štogod postići, ako kažem ovako:

Milijarde su prošle svijetom svi okovani lancima djavola. Samo je ona uvijek bila slobodna. Oj, slobodo! Mi znamo, što to znači.

Milijarde su došle na svijet kao predmet Božjeg prezira. Samo je ona uvijek bila voljena. Jedna jedina! O ljubavi, možda nam ipak sviće, što to znači. Biti jedina voljena i ljubljena!

Nje se grijeh nikada nije dotaknuo. Ona je od prvog časa dobila takovo tijelo kao što je bilo Adamovo, kad je bio stvoren u milosti, a duša joj je dobila izvanrednu svetost, koja je prosula takav božanstveni čar ljepote i draži, da je zasjenila sve stanovnike neba i nadvisila sve što je stvoreno i što će biti stvoreno, sve što se može stvoriti i što je uopće stvorivo.

Ona je nebo vedro bez oblaka.
Ona je sunce bez mrlje.
Ona je ljepota bez sjene.
Ona je savršenstvo bez nedostatka.
Ona je ponos ljudske naravi.
Ona je jedini, bijeli, čisti cvijet
iznad ovozemne močvare.

Sve rečeno? Daleko od toga! Ostavite još mjesta čudjenju!

3. DJEVICA-MAJKA.

U nizu razlika, koje je izdižu iznad svih ljudi Ona je još jedan nedostupan izuzetak: Djevica i majka zajedno! Znam, da je današnji svijet najmanje sposoban da to shvati. Nu oni kroz koje prosijeva milost, kadri su to razumjeti.

Da Vam to što zornije predočim!

Ako želite imati žetvu, Vi morate izgubiti sjeme. Žena koja postaje majkom gubi nužno svoje djevičanstvo. To je neminovni zakon ovozemnog zbivanja. Da dočekate plod na voćki, mora najprije otpasti cvijet. Koliko se radujete plodu, toliko žalite za ljupkim proljetnim cvatom.

Nu Ona je baš tu čudesni izuzetak. U njoj je dozreo plod u nepovredivoj cvatnoj čaški djevičanstva. Dozreo plod i OSTAO CVIJET. Ona u sebi ujedinjuje plodnost jeseni i božanstveni čar cvatnog proljeća. Ona je djevica i majka! To je samo Njezin privilegij, prednost samo Njegove Majke, jer "Bogu nije ništa nemoguće" rekao je Njegov glasnik pri prvom susretu s Njom.

To je Ona, Presveta Majka, Bijela Gospodja Lurda.

Odatle ćemo sada povući praktični zaključak.

UPORIŠTE NADI.

Koriolan, željan osvete i slave, podsjedao je Rim. Popustio je na molbu i zaklinjanje majke, odustao je od opsade, Rim je bio spašen.

Dobro! Što želim time reći? Ovo: Je li srce milosrdnog Boga otpornije nego srce divljeg Koriolana? Je li srce Njegove Majke manje sućutno nego srce Koriolanove majke? Nije li u tome naše uporište, da je zamolimo, da je zaklinjemo, neka se zauzme za nas kod Gospodina? Ona mu je najbliža po srcu i ona mu je najdraže dijete. A učinite usporedbu:

Kad Vas dijete nešto zamoli, - čisto, nedužno i drago - kad pruži ručicu, kad upilji u Vas svoj pogled blag poput neba, bistar poput mora, kad šapne onim svojim glasom za koga ti se pričinja, da uopće nije materijalan, tko je kadar, tko je u stanju osim, ako nije zvjerka, da mu otkaže ono što moli? Ako je takav slučaj medju nama, kako će onda izgledati sklopljene ruke Božje Majke pred Gospodinom? Hoće li joj moći uskratiti ono što moli, hoće li biti u stanju, da joj kaže: "Ne!" Hoće li joj pokušati odložiti uslišanje rolbe? Isključeno je to već po zakonu ljudskog srca, a kamo li srca Božjega.

To je za nas uporište nadi i pouzdanju. Ostaje jedno: Molimo se Presvetoj Božjoj Majci, molimo se Bijeloj Gospodji, molimo se Majci Božjoj Lurdskoj, ako želimo biti spašeni. Treba li nam kakva garancija za pouzdanje?

Ako netko koleba, neka se moli, da se ne bi kolebao. Ako netko ne koleba, neka se moli, da se ne bi pokolebao. Ako netko ne vjeruje ni u Boga ni u Božju Majku, neka se i takav moli, ma da ne vjeruje, da ga netko sluša. Kad biste upali u duboku šumu, Vi biste i tada vikali i dozivali, ma da uvjereni, da Vas nitko ne čuje. Kako tek ovdje, kad je sigurno, da će jednog dana začuti Njezin odgovor s neba i u srcu?!

Molimo se, dakle, Božjoj Majci! Ona nas na to nuka, ona je uvijek pripravna, da intervenira!

Ne zaboravimo! Mi smo djeca, Marija je majka. Tako stvarna kao što nam je stvarno naša majka - mati! Zato imamo pravo, da joj se obratimo, a Ona samo čeka, da nam može pružiti.

Molimo, ponavljam, molimo Božju Majku i mi sigurno nećemo propasti!

Vodio sam jednog dana sprovod u jednom našem gradu. Umrla je bila mlada majka, ostalo je dijete od sedam godina. Čas prije nego se imao lijes spustiti u jamu, djevojčica se istrgla tati iz ruke, nadvila se nad lijesom i obujmila ga ručicama, te vrisnula bolno: "Kud ću ja bez tebe, majko moja?" Nije bilo oka koje nije zaplakalo.

Braćo moja! Isti je slučaj s nama. Mi smo jadna, siromašna djeca Marijina. Kud ću ja bez tebe majko moja? Draga je i mila ljubav očeva, ali je pust i prazan dom bez srca mamina.

Evo, Vaše suze,koje naviru na oči neka budu jamstvo, da ćete uvijek zazivati Mariju majku, da ćete se obraćati k njoj u svim potrebama života. Ona nas se ne može odreći ni onda, kad mi bezumno od nje bježimo. Zato na ovaj divni dan, kad slavimo spomendan njezine dobrote i ljubavi u Lurdu, pružimo joj ruku i recimo: Vodi nas, mati! Čuvaj nas od strahota ovog života i svijeta! Mi smo Tvoji i onda kad bezumno od tebe bježimo! Zemlja je tvrda, okrutna je bol. Mi smo Tvoja siročad, istina bezumna, ali Tvoji smo - mati! Jučer, danas, sutra i u beskonačne vjekove.

A m e n !

L I T E R A T U R A

1. Garnier Michel, O.P.: Le message de Lourdes, Paris 1938. 3. izdanje.

2. J. M. Tauriac: Miracles à Lourdes? Paris, 1956.

3. Joseph Belleney: Guerisons de Lourdes, Paris 1955.

4. Christiane Fournier: Miraculés de Lourdes, Paris 1957.

5. J. Goubert et L. Christiani: Les apparitions de la Sainte Vierge, Paris 1952.

6. Virgo Immaculata acta congressus Mariologici Mariani, Romae anno 1954. celebrati, vol. XVI.

7. Panorama chrétien, siječanj 1958. br. 2.

8. Juraj Bertrin: Kritična povijest lurdskih dogadjaja, Rijeka 1908.

9. Fulton Sheen: Madona, radio-prijenosi.

S A D R Ž A J

Predgovor 1
Uvodna propovijed 2
Lurdska činjenica 8
Čudesa u Lurdu 15
Urota 21
Majka izopačene djece 29
Majčinstvo, koje je neizmjerno koštalo 34
Smisao lurdske objave 39
Dva konkretna prijedloga; Prvi: Molitva 45
Drugi: Pokora 51
Zaključna propovijed na dan proslave 58
